HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 11/2007 Cena $ 2.50 NOVEMBER 2007

Pouť do Svaté země (11)

Betánie a Lazarův hrob

Hlavní oltář v chrámu sv. Lazara s mozaikou: „Já jsem vzkříšení a život" (Jan 11, 25)

Betánie je pro křesťany neoddělitelně spojena se zázračným vzkříšením Lazara. Tuto událost popisuje ve svém evangeliu pouze sv.Jan: „Betánie byla blízko Jeruzaléma, jen asi patnáct honů od něho. K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v zármutku nad jejich bratrem. ... Odstranili tedy kámen. Ježiš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal." Když to řekl zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!" Mrtvý vyšel, ovázán na nohou i na rukou pruhy plátna a s tváří zahalenou šátkem..."(Jan 11,18-19.41-44)

Starověká Betánie je současná arabská vesnice El Azaryia na východním úbočí Olivové hory, asi 3 kilometry od Jeruzaléma. (Nesmíme ji zaměňovat s Betánií na druhém břehu Jordánu.) Současné arabské místní jméno je pravděpodobně odvozeno od jména křesťanské osady z byzantského období: Lazarion. Historické jméno „Betánie", podle kterého je místo nazváno v evangeliu sv. Jana, je hebrejského původu Beth Ananiah, to přeloženo znamená Dům Ananiášův, což bylo asi jméno původního majitele usedlosti. Toto území náleželo Benjaminovu kmeni, jak se o tom dozvídáme ze starozákonní knihy Nehemiáš (Neh 11,31), kde se mluví o osídlení okolí Jeruzaléma židy po babylonském zajetí. Od té doby byla Betánie trvale osídlena a až do dneška je to poslední zastávka na cestě z Jericha do Jeruzaléma. Pán Ježíš často v Betánii pobýval, Lazarova rodina patřila mezi jeho nejlepší přátele, a když Ježíš pobýval a učil v nedalekém Jeruzalémě, často se do jejich domu uchyloval.

Evangelista stručně popisuje okolnosti zázraku vzkříšení Lazara: „Bylo již po Lazarově pohřbu." Vzhledem k tomu, že v teplém klimatickém pásmu se tělo zemřelého začalo rychle rozkládat, bylo na východě zvykem pohřbít zesnulého ještě v den smrti. Mezi lidmi je velmi rozšířena představa, která se opírá o obrazy znázorňující Lazarovo vzkříšení, kde je Lazar zavinut do plátěných pruhů jako mumie. Izraelité takto svém mrtvé nepochovávali. Způsob pohřbu zevrubně popisuje hebrejský talmud, v němž se náboženským předpisům věnuje část nazvaná mišna, kde se například ukládá rodinným příslušníkům, aby šátkem podvázali bradu zemřelého, aby tak ústa zůstala zavřená. Tato práce byla dovolena i v sobotu. Židé nepoužívali k pohřbívání zemřelých rakve. Tělo zemřelého odnesli ke hrobu na márách a aby jim z nosítek nepadalo, byly ruce a nohy převázány plátnem. Takto popisuje i sv. Jan Lazara, když vystoupil z hrobu: „Mrtvý vyšel, ovázán na nohou i na rukou pruhy plátna a s tváří omotanou šátkem." (Jan 11,44) Evangelium dále hovoří o tom, že zde bylo mnoho smutečních hostů, kteří přišli z blízkého Jeruzaléma. Židovský talmud opět popisuje smuteční obřady, které se konaly po pohřbu. Již cestou od hrobu začínali pozůstalí přijímat kondolence. Obvykle se zastavili opodál a smuteční hosté jim jeden po druhém projevovali soustrast. Pro smuteční návštěvy pak byla stanovena lhůta sedmi dnů. Podle učení rabínů se soustrastné návštěvy počítaly ke skutkům lásky. Zákoníci a farizeové je proto stále doporučovali a důkladně k nim nabádali.

Pokračování na str. 14

Foto na titulní straně:
Betánie – kostel sv. Lazara

Věřím v těla vzkříšení a život věčný ...

V článku **„Marný útěk před smrtí"** v Lidových novinách z 19.května 2007 čteme následující:

Vše, co nějak souvisí se smrtí, se dnes odsouvá někam na okraj, mimo pozornost společnosti. V Česku umírá 56 % lidí v nemocnici. Hospice, tzv. domy dobré smrti, zde začaly vznikat teprve zcela nedávno, až v průběhu 90. let minulého století.

Jako věřící se v českých zemích deklaruje ve většině průzkumů či při sčítání lidu zhruba třetina obyvatel. Jejich představy o posmrtném životě jsou však velmi chabé. Z výsledků výzkumu vyplývá, že o existenci nějaké formy posmrtného života je rozhodně přesvědčeno jen 11% obyvatel České republiky, a tomu, že po smrti už rozhodně nic není, naopak věří asi 27% dotázaných. Představy některých lidí o vlastní náboženské víře jsou přitom zcela kuriózní. „Řada věřících, kteří se deklarovali při našem výzkumu jako katolíci, uvedla, že nevěří v posmrtný život," říká antropoložka Olga Nešporová.

Lidé se zbavili náboženské tradice, proto mizí i obraz odcházejícího člověka. Pohřeb jako důstojné rozloučení s člověkem mizí proto, že smrt je něco, na co se raději nemyslí. „Lidé nepokládají pohřeb za dobrou investici: pokud mají například vydat dvacet tisíc za pohřeb někoho blízkého, nebo za stejné peníze raději jet na dovolenou, většinou vyhrává ta druhá možnost," říká Julius Mlčoch ředitel Pohřebního ústavu hl. města Prahy

V Česku je zcela bez obřadu pohřben, či přesněji řečeno zpopelněn, minimálně každý třetí zemřelý. Ve velkých městech je to ještě smutnější. Například v Praze se bez obřadu odehraje celá polovina všech pohřbů a každá zhruba pátá urna s popelem nebožtíka zde zůstává nevyzvednuta. „To, že se tady koná tolik pohřbů bez obřadu, nemá obdoby v celé Evropě. To se neděje nikde jinde. Třeba v Německu se odhaduje počet pohřbů bez obřadu na zhruba pět procent," říká Nešporová.

Současná česká společnost si podle expertů neví se smrtí rady...

Miloš Cihelka

Katechismus katolické církve nám připomíná:

Křesťanský smysl smrti se zjevuje ve světle velikonočního tajemství Kristovy smrti a jeho zmrtvýchvstání, v němž spočívá naše jediná naděje. Křesťan, který umírá v Kristu, opouští „domov tělesný" a odebírá se „do domova k Pánu" (2 Kor 5,8).

Dnem smrti, na konci jeho svátostného života, začíná pro křesťana dovršení jeho znovuzrození započatého křtem, definitivní „připodobnění k obrazu Syna" udělené pomazáním Ducha svatého a účast na hostině Království, kterou předjímala eucharistie, i když má ještě zapotřebí dalších očišťování, aby mohl obléci svatební šat.

Církev, která jako matka nosila svátostným způsobem křesťana ve svém lůně během jeho pozemského putování, ho doprovází na konci jeho pouti, aby ho předala „do rukou Otce". Odevzdává Otci v Kristu dítě jeho milosti a v naději ukládá do země semeno těla, které vstane z mrtvých ve slávě." (1 Kor 15,42-44) Toto odevzdání se plně slaví při eucharistické oběti (při zádušní mši svaté) a při pohřbu.

Věříme v Boha, který je Stvořitelem těla. Věříme ve Slovo, které se stalo tělem, aby vykoupilo tělo. Věříme ve vzkříšení těla, dovršení stvoření a vykoupení těla.

Následkem prvotního hříchu člověk musí podstoupit tělesnou smrt, které by byl ušetřen, kdyby nebyl zhřešil.

Ježíš, Boží Syn, dobrovolně za nás podstoupil smrt úkonem naprostého a svobodného podrobení se vůli Boha, našeho Otce. Svou smrtí přemohl smrt, a tak otevřel všem lidem možnost ke spáse.

Při smrti se duše odděluje od těla, ale při vzkříšení Bůh navrátí našemu proměněnému tělu nepomíjející život tím, že je spojí s naší duší. Jako Kristus je vzkříšen a žije navěky, tak i my všichni vstaneme z mrtvých v poslední den.

Každý člověk dostává ve své nesmrtelné duši svou věčnou odplatu hned po své smrti, při soukromém soudu, od Krista, soudce živých i mrtvých.

Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství a kdo jsou dokonale očištěni, žijí navždy s Kristem.

Ti, kteří umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očišťování, aby dosáhli svatosti, která je nutná pro vstup do Boží radosti.

Církev na základě „společenství svatých" doporučuje zesnulé Božímu milosrdenství, přimlouvá se za ně, zvláště však za ně přináší eucharistickou oběť.

Hlavním pekelným trestem je věčné odloučení od Boha; člověk může mít jen v Bohu život a štěstí, pro které byl stvořen a po nichž touží.

V den posledního soudu se všichni lidé objeví se svými těly před Kristovým soudem, aby vydali počet ze svých skutků.

Na konci časů dosáhne Boží království své plnosti. Pak budou spravedliví kralovat s Kristem na věky, oslaveni na těle i na duchu, a i samotný vesmír bude obnoven.

Podrobněji viz KKC 988 - 1060

LITURGICKÁ ČTENÍ

33.neděle v mezidobí - 18.listopadu 2007

1.ČTENÍ - Mal 3, 19-20a
Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí - praví Hospodin zástupů - že po nich nezůstane kořen ani větev. Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

2.ČTENÍ - 2 Sol 3, 7-12
Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezaháleli jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám samy sebe za vzor, který byste mohli napodobovat. Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať neji." A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

EVANGELIUM - Lk 21, 5-19
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno." Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?" Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec." Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi. Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagógám na soud a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví. Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci. Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši."

Slavnost Ježíše Krista Krále 25.listopadu 2007

1.ČTENÍ - 2 Sam 5, 1-3
Čtení z druhé knihy Samuelovy. 2 Sam 5, 1-3

Všechny izraelské kmeny přišly k Davidovi do Hebronu a řekly: „Hle, jsme tvá kost a tvoje maso. Již dávno, když byl Saul králem nad námi, řídil jsi všechny záležitosti Izraele a Hospodin ti řekl: Ty budeš pást můj izraelský lid, ty budeš vládcem nad Izraelem." Přišli tedy všichni přední mužové izraelští ke králi do Hebronu a král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem, oni pak pomazali Davida za krále nad Izraelem.

2.ČTENÍ - Kol 1, 12-20
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Děkujeme Bohu Otci, že vám dal účast na životě věřících ve světle. On nás totiž vytrhl z moci temnosti a převedl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů. On je věrný obraz neviditelného Boha, prvorozený z celého tvorstva. V něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi, svět viditelný i neviditelný: ať už jsou to andělé při trůnu, ať jsou to panstva, ať jsou to knížata, ať jsou to mocnosti - všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. Kristus je dříve než všechno ostatní a všechno trvá v něm. A on je hlava těla, to je církve: on je počátek, prvorozený mezi vzkříšenými z mrtvých. Tak má ve všem prvenství. Bůh totiž rozhodl, aby v něm sídlila plnost dokonalosti, a že skrze něho usmíří se sebou všecko tvorstvo jak na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví, prolitou na kříži, zjedná pokoj.

EVANGELIUM - Lk 23, 35-43
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když Ježíše ukřižovali, členové velerady se mu vysmívali: „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li Mesiáš, Boží Vyvolený." Posmívali se mu i vojáci, přistupovali, podávali mu ocet a říkali: „Když jsi židovský král, zachraň sám sebe!" Nad ním byl totiž nápis: To je židovský král. Jeden z těch zločinců,kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „Copak ty nejsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!" Druhý ho však okřikl: „Ani ty se nebojíš Boha? Vždyť jsi odsouzen k stejnému trestu! My ovšem spravedlivě: dostáváme přece jen, jak si zasloužíme za to, co jsme spáchali, ale on neudělal nic zlého." A dodal: „Ježíši, pamatuj na mě, až přijdeš do svého království." Odpověděl mu: „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji."

1.neděle adventní - 2.prosince 2007

1.ČTENÍ - Iz 2, 1-5
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému. Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!" Ze Sionu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo. Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit. Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2.ČTENÍ - Řím 13, 11-14
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

EVANGELIUM - Mt 24, 37-44
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla potopa a všechny zachvátila, právě tak to bude, když přijde Syn člověka. Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě ženy budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána. Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete."

2.neděle adventní - 9.prosince 2007

1.ČTENÍ - Iz 11, 1-10
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní ho duch bázně před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků. Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malé dítě je bude vodit. Kráva pást se bude s medvědicí, jejich mláďata spolu ulehnou, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada.Nikdo nebude škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože země se naplní poznáním Hospodina, jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2.ČTENÍ - Řím 15, 4-9
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, zdroj vytrvalosti a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství jak i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: 'Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu.'

EVANGELIUM - Mt 3, 1-12
Slova svatého evangelia podle Matouše.

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království." Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: 'Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!' Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobylkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: 'Naším otcem je Abrahám!', neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným."

3.neděle adventní - 16.prosince 2007

1.ČTENÍ - Iz 35, 1-6a. 10
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Zaraduje se vyprahlá step, zajásá a vykvete poušť. Jak narcis bujně vykvete, zajásá, zaplesá, zavýská. Bude obdařena nádherou Libanonu, krásou Karmelu a Šaronu. Můj národ uvidí slávu Hospodina, vznešenost našeho Boha. Posilněte skleslé ruce, ochablá kolena upevněte! Malomyslným řekněte: „Vzmužte se, nebojte se! Hle, Bůh váš přináší odvetu, odplatu božskou! On sám přijde a spasí vás!" Tehdy se otevřou oči slepých, odemknou se uši hluchých. Tu poskočí chromý jak jelen a zaplesá jazyk němého.Vrátí se ti, které vykoupil Hospodin, s jásotem přijdou na Sión, věčné veselí bude jim věnčit hlavy, dojdou radosti a veselí, prchne starost a vzdychání.

2.ČTENÍ - Jak 5, 7-10
Čtení z listu svatého apoštola Jakuba.

Bratři, vydržte všechno trpělivě až do té doby, kdy přijde Pán. Podívejte se na rolníka, jak čeká na drahocennou úrodu! Čeká na ni trpělivě, až přijde podzimní a jarní déšť. Vydržte i vy trpělivě a posilněte své srdce, neboť příchod Páně je blízko. Nestýskejte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli souzeni. Hle, soudce už stojí přede dveřmi! Vezměte si, bratři, za vzor v utrpení a trpělivosti proroky, kteří mluvili jménem Páně.

EVANGELIUM - Mt 11, 2-11
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?" Ježíš jim odpověděl: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou." Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Já posílám svého posla před tvou tváří, aby připravil cestu před tebou'. Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on."

ČESKÉ MŠE SVATÉ
Kaple misijního domu 2340 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804
Neděle 10,30 am – Středa, Čtvrtek, Pátek 7,30 pm
Kostel Panny Marie 2412 S. 61st Ave, Cicero, IL 60804
Sobota 6,30 pm

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31.října 2007

Politické události

Vyznamenání při příležitosti 89. výročí vzniku Československa

Přes dvě desítky osobností vyznamenal prezident Václav Klaus u příležitosti státního svátku. Ocenění z jeho rukou převzal na Pražském hradě například houslista Václav Hudeček či fyzioterapeut Pavel Kolář. Oceněna byla také milosrdná sestra Marie Goretti Boltnarová či komeniologžka Dagmar Čapková. Řád Bílého lva, nejvyšší české státní vyznamenání, obdržel válečný veterán Stanislav Hnělička a in memoriam Rudolf Hrubec, který za druhé světové války velel v Británii výcviku československých parašutistů. Řád Tomáše Garrigua Masaryka, druhé nejvyšší státní vyznamenání, udělil letos prezident bojovníkům proti komunistickému režimu Jiřímu Formánkovi a Františku Zahrádkovi. Stejné ocenění udělil Klaus také publicistovi Vladimíru Bystrovovi. Medaile Za zásluhy převzali z rukou prezidenta jazzman Jiří Stivín a dirigent Jiří Kout. Vyznamenáni byli také spisovatel a překladatel Ludvík Kundera, hudebník Ilja Hurník či americký lékař českého původu Tomáš Klíma. Hlava státu ocenila rovněž zásluhy člena řádu redemptoristů Jana Zemánka, který byl za komunistického režimu odsouzen na 12 let těžkého žaláře. Vyznamenán byl také onkolog Jiří Vorlíček či matematik Miroslav Fiedler. Marka Krále a Mariána Šovčíka ocenil prezident za hrdinství, které letos v květnu prokázali v Afghánistánu při ochraně vozu s českým diplomatem, jenž se ocitl pod palbou. Letos Klaus při příležitosti 28.října vyznamenal celkem 24 osobností, loni bylo oceněných 22.

Ocenění Významná česká žena ve světě letos pro pět laureátek

Mezinárodní koordinační výbor zahraničních Čechů udělil 4.října ceny významným českým ženám žijící v zahraničí. Cílem této události je ocenit krajanky za to, co udělaly či dělají pro Českou republiku. Letos se ceny v Senátu udělovaly již po třetí a ocenění obdrželo pět žen. Je to hraběnka Margareta Waldsteinová-Wartenbergová z Rakouska za pomoc Moravě při povodních. Další laureátkou je architektka Eva Jiřičná, která po roce 1989 navrhla v České republice několik staveb, přestože již od 60. let žije ve Velké Británii. Oceněna byla i vnučka Jaroslava Antonína Bati Dolores Baťa Arambasic za šíření české kultury v Brazílii. Choreografka Zora Šemberová, žijící v Austrálii, je již nositelkou ceny Thalie za celoživotní mistrovství v baletním umění. Letos byla udělena také jedna cena in memoriam, a to Vlastě Kalalové di Lotti, která v roce 1925 založila v Bagdádu československou nemocnici.

Svoboda a odpovědnost na Žofíně - Forum 2000. Hvězdou Nicholas Winton

Ve dnech 7. - 9.října se konala na pražském Žofíně 11. konference Forum 2000. Na akci konanou pod záštitou Václava Havla přijeli například Madeleine Albrightová, Jacques Rupnik, Segolene Royalová či nositelka Nobelovy ceny z roku 2003 Sirin Ebadiová. Námět minulého roku "dilemata globálního soužití" vystřídaly "svoboda a odpovědnost". Žhavým tématem byla Barma. Všichni účastníci přijali deklaraci o propuštění politických vězňů v Barmě. Už menším sympatiím se těšil, nakonec nepřijatý návrh vyzvat barmské sousedy Rusko, Indii a Čínu k vyhlášení zbrojního embarga vůči této zemi. Součástí nedělního zahajovacího večera byl i projev hostitele akce Václava Havla a koncert mladičké Sireny Huangové, tchajwansko-americké houslistky. K doprovodným programům Fora 2000 patřil např. také mezináboženský dialog v kostele sv. Salvátora a po něm následující slavnostní mše. Sešli se zde židovský rabín, anglikánský duchovní a představitel islámu. Dialog moderoval teolog Tomáš Halík. I na letošní Forum 2000 se sneslo několik negativních ohlasů. Ty se tradičně týkají především absence konkrétního cíle a nicneříkajících projevů některých řečníků. Ostřejší kritiky celou akci označují za "žvanírnu". Zároveň však přiznávají, že když už nic jiného, tak tato akce naláká do pražské metropole zajímavé osobnosti, jako např. kromě už jmenovaných americkou novinářku Christiane Amanpourovou či Nicholase Wintona, zachránce 669 československých židovských dětí před nacisty. Dojatý Winton se v rámci Fora sešel s některými z nich a také stovkami českých studentů. Ti zahájili podpisovou akci za účelem navržení sira Wintona na Nobelovu cenu míru. Dosud nashromáždili více než 32 tisíc podpisů. Největší celebritou letošního Fora se tak stal právě on. Zda se Forum 2000 uskuteční i v dalších letech, není zatím jasné.

Titulní stránky novin patřily odhalené záměně novorozeňat

O záměně novorozenců, která se stala v třebíčské porodnici 9.prosince loňského roku, jako první informovala televize Prima. Případ vyšetřuje policie a osud dvou postižených rodin plní víc než titulní stránky novin. To, že se záměna opravdu stala, dokazují testy DNA, které podstoupila rodina Libora Broži a Jaroslavy Trojanové. Že Broža není otcem holčičky, kterou 10 měsíců vychovával společně se svou partnerkou, ale je biologickým otcem dcery, kterou vychovávali manželé Čermákovi, vyplynulo i z rozhodnutí Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou. ČTK o něm informovala 11.října. Broža se u soudu domáhal popření otcovství poté, co pojal podezření, že mu dcera Nikolka není vůbec podobná. Za omyl třebíčské nemocnice chtějí postižené rodiny požadovat desetimilionové odškodnění a své dcery chtějí získat zpět. Na soukromé schůzce v Jihlavě se již obě rodiny dohodly na vrácení svých dětí. Mělo by se tak stát do Vánoc nebo již v den jejich narozenin. Jak k záměně došlo a kdo ji způsobil, by měla nemocnice vysvětlit na tiskové konferenci.

Czech Streetfest v ulicích Manhattanu

V neděli 7.října, tedy s jistým předstihem, oslavili Češi a Slováci žijící v New Yorku nadcházející 89.výročí vzniku Československa. Letos již podeváté se Českému centru v New Yorku podařilo zaplnit 83. ulici Manhattanu a přiblížit českou a slovenskou kulturu. Kromě stánků se suvenýry (včetně čepic s nápisy Praha či národními vlajkami) jistě řadu návštěvníků potěšily expozice křišťálu, keramiky, dřevěných

hraček nebo knih. Nemohlo chybět ani kulinářské zpestření, o něž se zasloužily české restaurace v čele se Zlatou Prahou. Příchozím byly servírovány oblíbené pokrmy jako svíčková na smetaně, hovězí guláš, vepřová s knedlíkem a se zelím, řízek s bramborovým salátem, vuřty s cibulí, jablkový štrúdl či bábovka. Zápolilo se v pojídání švestkových knedlíků i v soutěži o nejchutnější jablečný závin. Jedinou nedokonalostí tak zůstal fakt, že si návštěvníci nemohli vychutnat tradiční pivo, v čemž jim zabránil americký zákaz konzumace alkoholu v ulicích. O kulturní zážitek se postaraly folklorní soubory: američtí Slováci ze skupiny Pajtasi, ansambl dětského loutkového divadla Limbora či avantgardní Teatro Novogo Fronta. Zazněly slovenské, moravské a české lidovky v podání Marty Topferové. Vrcholem dne pak byl pro mnohé koncert skupiny Čechomor (avizované jako Czechomor). Z turné po Spojených státech si na okamžik odskočila i Lenka Dusilová, která minulý rok vystoupila právě s Čechomory. Účinkovala také rómská skupina Bengas, která před týdnem coby host mezinárodního rómského festivalu v New Yorku koncertovala ve slavném klubu Joe's Pub a měla zároveň možnost jako vůbec první soubor rómských hudebníků z ČR vystoupit ve washingtonském Kennedy centru. Hudební část dne doplnily i skupiny modernějších žánrů v čele se Support Lesbiens.

ČR vzdala boj o členství v Radě bezpečnosti OSN

Česká republika se 16.října v New Yorku neúspěšně ucházela o místo nestálého člena Rady bezpečnosti Organizace spojených národů na roky 2008 a 2009. Jako zástupce střední a východní Evropy se pokusila vystřídat Slovensko, kterému tato funkce náleží v posledních dvou letech. Jediným konkurentem bylo Česku Chorvatsko čekající na svou premiéru v RB. Chorvatsko získalo náskok již v prvním kole volby, kdy zvítězilo o čtyři hlasy (95:91). Ve druhém kole již byl poměr pro Chorvatsko 106 ku 81 hlasům a na základě tohoto výsledku se zástupci ČR rozhodli od volby odstoupit. Ke zvolení země jsou třeba hlasy dvou třetin všech členských států, tedy 128 ze 196 hlasů. Ty nakonec Chorvatsko získalo. České republice při volbě pravděpodobně nehrál do karet fakt, že na rozdíl od Chorvatska již v RB zasedala, a to v letech 1994 a 1995.

Česko sníží počet vojáků v Iráku

Většina českých vojáků se vrátí z Iráku domů. Tento návrh schválila vláda. V Iráku je nyní sto českých vojáků, kteří pomáhají chránit britskou základnu v Basre. Do roka by se jejich počet měl snížit na dvacet. Zbylí vojáci budou v Bagdadu školit důstojníky irácké armády. "Po jednání s Brity jsme se dohodli, že nebudeme dále dělat strážní službu a do poloviny příštího roku tyto vojáky stáhneme," citovaly náměstka ministryně obrany Martina Bartáka Hospodářské noviny. Naopak v Afghánistánu se má počet českých vojáků výrazně zvýšit, a to z 220 na 415. Začátkem roku bude v provincii Loghar nasazena první česká rekonstrukční jednotka. Do země má také vyrazit sto vojáků z prostějovské speciální jednotky, kteří zde budou bojovat proti Talibanu. V Iráku Češi působí od roku 2003, kdy tam Špidlova vláda vyslala protichemickou jednotku. Poté tam byla vybudována česká vojenská nemocnice, která však nevydržela dlouho kvůli problémům s financováním. Do země byli následně vysláni instruktoři, kteří cvičili iráckou policii. Jejich působení skončilo koncem minulého roku, kdy je vystřídala stočlenná ostraha britské základny v Basre.

Rozsudek nad prokurátorkou Milady Horákové zřejmě začátkem listopadu

Očekávaný rozsudek nad prokurátorkou, která spolunavrhla Miladě Horákové trest smrti, zatím nezazněl. Soudce si vzal čas na rozmyšlenou do 1.listopadu. Státní zástupce Radek Klvaňa se vyjádřil pro trest pěti let odnětí svobody nepodmíněně. Zohlednil tak zdravotní stav dnes šestaosmdesátileté Ludmily Brožové-Polednové i fakt, že se proces odehrál před 57 lety. Obviněné by totiž jinak hrozilo až doživotí. Podle Lidových novin založil advokát Vladimír Kovář obhajobu bývalé prokurátorky na tvrzení, že v době procesu s Horákovou neměla potřebné právní vzdělání. Brožová-Polednová tehdy ukončila studium dělnické právní přípravky a studovala prvním rokem na právnické fakultě. Kovář tudíž z justiční vraždy viní orgány, které dopustily, aby Brožová-Polednová, přestože byla laikem, zastávala tuto funkci. Klvaňa nesouhlasí. Tvrdí, že i když mladá prokurátorka nehrála v procesu nejdůležitější roli, je vědomou spolupachatelkou. Archivy dokazují její účast na instruktáži pro prokurátory a soudce. Za rozhodující důkaz Klvaňa považuje dokument, v němž byly již pět dní před začátkem procesu uvedeny tresty, jež má Horáková s kolegy dostat. Právě tento dokument Kovář zpochybňuje – údajně šlo jen o nezávazné odhady soudců. Trvá na názoru, že je jeho klientka nevinná. Český rozhlas 1 znovu odvysílal záznam procesu spolu s komentáři zainteresovaných osob. "Nemyslím si, že by měla ve špatném zdravotním stavu skutečně nastoupit trest," řekl pro ČR 1 Vladimír Lesák, bývalý kolega Horákové, "ale je důležité, aby se zodpovídala ze svých činů". Zora Dvořáková, historička a členka Klubu Milady Horákové, poukázala na porušování práv odsouzených při procesu, které bylo v rozporu i s tehdejší legislativou. "Občanská práva prokurátoři porušili několikrát. Už jen to, že obžalovaní neznali obhájce a nemohli s nimi komunikovat, svědčí o nespravedlnosti procesu," dodává na serveru Aktuálně. Dcera Milady Horákové, Jana Kánská, přijela do Česka, aby soud s Brožovou-Polednovou sledovala. Rozhovory však neposkytuje a na přelíčení nedorazila.

Ze Slovenska

V Bytči vzpomínali na Tisa

Několik stovek lidí zavzpomínalo v sobotu 13.října v severoslovenském městě Bytča na katolického kněze a prezidenta Slovenského státu Jozefa Tisa. Tiso, který se právě zde před 120 lety narodil, je i 60 let po své smrti stále velmi kontroverzní postavou. Za jeho vlády se Slovenský štát fakticky stal zemí kolaborující s nacistickým Německem, byl zde nastolen totalitní režim a několik desítek tisíc slovenských židů bylo deportováno do koncentračních táborů či popraveno. I přes tato fakta však zůstává pro část lidí státotvůrcem a mučedníkem. "Slovenský štát nás zachránil před protektorátem, ale především znemožnil okupaci Maďarskem. Zrádci a nenávistní lidé o Tisovi říkají, že byl zrádce a že Slovenský štát byl

utrpením národa. Ale byl jeho záchranou," řekl podle ČTK bývalý Tisův žák Ludovít Tatran. Oslavy začaly mší na památku Jozefa Tisa. Zaplněnému kostelu kázal kněz Vladimír Martinský o Tisových zásluhách. Podle Nového času řekl: "Mým hlubokým přesvědčením je, že doktor Tiso vykonal jako kněz a prezident vše, co mohl. Víc vykonat nemohl." Po skončení mše se účastníci přesunuli do Tisova rodného domu, kde zapálili svíčky a položili věnce pod pamětní desku. V rukou přítomných nechyběly Tisovy portréty a symboly slovenské státnosti, včetně vlajek.

Ekonomika

Rozpočet prošel prvním čtením, opozice napadá reformu veřejných financí u Ústavního soudu

Těsnou většinou prošel 23.října ve sněmovně prvním čtením návrh státního rozpočtu na rok 2008. Návrh podpořilo 101 poslanců, kromě koaličních i takzvaní přeběhlíci, bývalí poslanci za ČSSD Michal Pohanka a Miloš Melčák. Proti hlasovala opozice - 97 poslanců ČSSD a KSČM. Rozpočet počítá se schodkem 70,8 miliardy korun, což je podle exministra financí Bohuslava Sobotky z ČSSD jen mírně pod třemi procenty hrubého domácího produktu (kriterium pro přijetí eura). "To není žádná reforma, to je pozitivní trend. Jásat nad tímto údajným úspěchem je ale v tuto chvíli nemístné," vyjádřil se Sobotka podle iDnes. Hlasování předcházela ostrá výměna názorů provázená kritikou odpůrců návrhu z řad opozice. Rozpočet obhajoval především ministr financí Miroslav Kalousek (KDU-ČSL). "Společně neseme odpovědnost za dlouhodobě se otevírající nůžky mezi příjmy a výdaji, a je úkolem této vlády, a odhodláním této vlády, ty nůžky opět přivírat," citoval jeden z jeho výroků deník Právo. Podle předsedy ČSSD Jiřího Paroubka je vládou připravený rozpočet asociálního charakteru. "Reforma veřejných financí a rozpočet jsou spojené nádoby, které představují útok na peněženky 90 procent občanů," cituje deník expremiéra. Sociální demokraté se nehodlají smířit s reformou veřejných financí, která má vejít v platnost 1.ledna. Následně podal předseda jejich poslaneckého klubu Michal Hašek žalobu proti vládnímu zákonu o stabilizaci veřejných rozpočtů u Ústavního soudu v Brně. Sociálním demokratům se nelíbí některé poplatky ve zdravotnictví či zdanění tzv. "superhrubé mzdy".

Česká republika podepsala s Evropskou komisí první operační programy

EU pro Českou republiku schválila dotaci ve výši přibližně 105 miliard korun. Tato "finanční injekce" z Evropského sociálního fondu by měla sloužit na podporu projektu Vzdělání pro konkurenceschopnost, jehož autorkou je bývalá ministryně školství Dana Kuchtová. Dalšími programy jsou Lidské zdroje a zaměstnanost a Praha adaptabilita. Příslušné dokumenty podepsali v úterý 16.října eurokomisař Vladimír Špidla a ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas. Česká republika předložila více než dvě desítky programů a s většinou z nich prozatím neuspěla. Podle propočtů by mohla získat celkem až 730 miliard korun. Programy, které se nepodaří prosadit, mohou žadatelé předložit opět v příštím roce.

Kurzovní lístek 30. 10. 2007 (střed)

EUR, 1 .....26.865
Kanada, 1 .....19.514
Slovensko, 100 .....80.531
USA, 1 .....18.652

Kultura

Laureátem Ceny Jaroslava Seiferta je František Listopad

Seifertova cena se uděluje každoročně 22.září v předvečer narozenin básníka Jaroslava Seiferta, jediného českého držitele Nobelovy ceny za literaturu. Letos ji získal česko-portugalský spisovatel, básník, esejista, kritik, překladatel, divadelní a televizní scénárista a režisér František Listopad za nejnovější básnickou sbírku Rosa definitiva. Porota na ni nejvíce ocenila zralou poetiku a mimořádný cit pro jazyk. Předávání ceny se uskutečnilo v odsvěceném kostele sv. Anny, kam si ji autor přijel z Portugalska osobně převzít. František Listopad, jehož rodné jméno je Jiří Synek, se narodil 26.listopadu 1921 v Praze jako syn známého prvorepublikového nakladatele Aloise Synka. Publikovat začal již v roce 1938. Během druhé světové války se aktivně účastnil domácího odboje a po květnovém povstání se stal spoluzakladatelem Mladé fronty. V této době studoval na Univerzitě Karlově estetiku a literární vědu. Po Únoru 1948 se nevrátil z Paříže, kde byl na pracovní stáži. Později se přestěhoval do Lisabonu, kde působil jako ředitel Národního divadla a kde také založil Vysokou divadelní a filmovou školu. Píše básně i prózu, mezi nejznámější díla patří Sláva uříknutí, Jarmark či Nástroje paměti. Až do 90. let vycházely jeho knihy jen v exilových nakladatelstvích. Přestože i v Portugalsku získal několik literárních ocenění, považuje svoji mateřštinu za svůj základní básnický jazyk. Cenu Jaroslava Seiferta založila Nadace Charty 77 ve Stockholmu v roce 1986 a hlavním iniciátorem byl František Janouch. Určena je pro autory beletristického díla vydaného nebo jinak zveřejněného v posledních třech letech. Oceněný autor je odměněn také finanční částkou ve výši 300 tisíc korun.

Státní cena za literaturu Milanu Kunderovi

Oslavy 28.října předznamenalo udílení Státních cen za rok 2007. Ty každoročně oceňují originální umělecká díla i význačné osobnosti české kultury z oblasti literatury, překladatelství, hudby, výtvarného umění a divadla. Slavnostní ceremoniál se konal 25.října v Muzeu české hudby. Největší pozornost se letos obrátila k Státní ceně za literaturu. Porota sestavená ministerstvem kultury téměř jednohlasně rozhodla, že letošním laureátem bude romanopisec, esejista a dramatik Milan Kundera, žijící ve Francii. Vítězství kontroverzního spisovatele světového formátu vyvolalo rozporuplné reakce. Kunderovy literární začátky jsou poplatné komunistické ideologii, proto se později od svých prvních děl distancoval. V 70. letech se stal disidentem. Jeho vnitřní neslučitelnost s režimem vyústila v roce 1975 v emigraci do Francie. Mezi jeho nejznámější díla patří povídky Směšné lásky, román Žert a Nesnesitelná lehkost bytí. Poslední jmenované dílo, vydané v nakladatelství Atlantis v říjnu 2006, je i předmětem letošního ocenění - s přihlédnutím k dosavadní prozaické a esejistické tvorbě. Kunderovo dílo ale není kladně přijímáno jen v Česku, ale především ve světě. Své čtenáře si jeho knihy našly například

i v Číně. Po roce 1989 se do vlasti nevrátil, nevystupoval na veřejnosti a dodnes omezuje vydávání svých knih v češtině. Také cenu si nepřijel vyzvednout osobně, ale převzal ji za něj ředitel agentury DILIA Jiří Srstka. Velkým překvapením je zatím nejmladší laureát, oceněný v oblasti divadla, dvaapadesátiletý režisér Jan Antonín Pitinský, který získal proslulost jako zakladatel Ochotnického kroužku. Za výtvarný přínos byl ohodnocen známý malíř Karel Malich. Za hudbu si odnesl cenu dirigent Jiří Kout a za překladatelské dílo z angličtiny a španělštiny překladatel Antonín Přidal. Tradice udělování Státních cen k výročí vzniku Československa pochází z období první republiky. Přerušena byla nástupem komunismu a obnovena až roku 1995 tehdejším ministrem kultury Pavlem Tigridem. Dnes je Státní cena jednou z nejprestižnějších cen udělovaných Ministerstvem kultury ČR.

Archeologové na Moravě objevili 7000 let starou sochu

Za "objev století" označují archeologové nález svého kolegy Zdeňka Čižmáře, který počátkem října vykopal v Mašovicích na Znojemsku část sochy: ženské nohy a hýždě, staré přibližně 7000 let. Socha je výjimečná nejen svým stářím, ale také velikostí a tvarem. "Plastika těchto rozměrů a tohoto provedení se nikde v Evropě ani v Orientu zatím nenašla. Vědecký význam je velký," řekl MF Dnes Vladimír Podborský, člen Ústavu archeologie a muzeologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity. Plastika je pravděpodobně dílem lidu kultury s moravskou malovanou keramikou, který obýval zdejší území kolem pátého tisíciletí před Kristem. Jelikož jsou nalezené části duté, předpokládají odborníci, že tato ženská figura mohla sloužit jako rituální nádoba. Do prosince vytvoří vědci předpokládanou podobu celé 60 cm vysoké sochy a zároveň hodlají pokračovat v hledání zbývajících částí postavy.

Sport

Česká republika se přihlásila na olympiádu v Pekingu

Předseda Českého olympijského výboru (ČOV) Milan Jirásek podepsal 18.října na Pražském hradě oficiální přihlášku České republiky na hry XXIX. olympiády v Pekingu 2008. Slavnostní akce se zúčastnili prezident Václav Klaus, představitelé ČOV, sportovci a další významní hosté. Podle Milana Jiráska je Český olympijský výbor dobře připraven a čeští sportovci mají šanci v Pekingu uspět. Václav Klaus ve svém projevu zase zdůraznil vztah politiky a sportu. Doufá, že nově zvolený prezident republiky se v roce 2008 olympiády zúčastní a podpoří české sportovce stejně jako on v Aténách a Turíně. Olympiáda v Pekingu začíná 8.srpna 2008.

Pešek vyhrál motocyklovou Velkou cenu Austrálie

Český reprezentant Lukáš Pešek zlomil v neděli 14.října sérii pádů a nevydařených závodů na mistrovství světa silničních motocyklů vskutku triumfálně: na svém oblíbeném okruhu na Phillip Islandu dojel do cíle jako první a vybojoval Velkou cenu Austrálie ve třídě do 125 ccm. Po květnovém vítězství v Sanghaji tak už podruhé v kariéře stál nejvýš na stupních vítězů. Tímto vítězstvím se navíc dvě kola před koncem seriálu posunul v celkovém pořadí ze šestého na čtvrté místo, což mu dává možnost bojovat o místo třetí s Tamojosim Kojamou, na kterého momentálně ztrácí jen pět bodů.

PŘIJDE SVATÝ MIKULÁŠ

Česká Misie v Chicagu srdečně zve všechny děti i dospělé na Mikulášskou besídku

v neděli 9.prosince 2007

v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské
2416 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804
Sál bude otevřen od 2.00 odpoledne
Program začne ve 3.00 odpoledne

Prosíme rodiče, aby přihlásili děti, které chtějí vystoupit v programu. Můžete je sami naučit nějakou básničku nebo písničku. Pokud máte zájem můžeme Vám nějaké materiály poskytnout a pomoci s nácvikem dětí.

Bližší informace podá
Fr. Dušan Hladík
Tel: (708) 656 7472, Mobil: (708) 533 1050

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Papež jmenoval 23 nových kardinálů

Ve středu 17.října 2007 Svatý otec Benedikt XVI. zveřejnil jména těch, kdo doplní sbor kardinálů. Konzistoř, během, které bude 23 nových kardinálovů jmenovaných, se uskuteční 24. listopadu, v předvečer Slavnosti Ježíše Krista Krále.18 z 23 nich má méně než 80 let a v případě konkláve tak mají právo volby papeže:

Mons. Leonardo Sandri – prefekt Kongregace pro východní církve

Mons. John Patrick Foley – velmistr řádu rytířů svatého Božího hrobu v Jeruzalémě

Mons. Giovanni Lajolo – předseda Papežské komise pro stát a předseda Governatorátu státu Vatikán

Mons. Paul Joseph Cordes – předseda Papežské rady „Cor Unum"

Mons. Angelo Comastri – arcikněz Baziliky sv. Petra

Mons. Stanislaw Rylko, předseda Papežské rady pro laiky

Mons. Raffaele Farina – archivář a bibliotékář svaté církve Římské

Mons. Augustín García-Gasco Vicente – arcibiskup Valencie (Španělsko)

Mons. Seán Baptist Brady – arcibiskup Armaghu (Irsko)

Mons. Lluís Martínez Sistach – arcibiskup Barcelony (Španělsko)

Mons. André Vingt-Trois – arcibiskup Paříže (Francie)

Mons. Angelo Bagnasco – arcibiskup Janova (Itálie)

Mons. Théodore-Adrien Sarr – arcibiskup Dakaru (Senegal)

Mons. Oswald Gracias – arcibiskup Bombaje (India)

Mons. Francisco Robles Ortega – arcibiskup Monterrey (Mexiko)

Mons. Daniel N. DiNardo – arcibiskup Galveston-Houstonu (USA)

Mons. Odilio Pedro Scherer – arcibiskup São Paula (Brazílie)

Mons. John Njue – arcibiskup Nairobi (Keňa)

Do hodnosti kardinála se Benedikt XVI. rozhodl povýšit i šest kněží a církevních představitelů za jejich zásluhy ve službě Církvi:

S.B. Emmanuel III. Delly – chaldejský patriarcha Babylonie (Egypt)

Mons. Giovanni Coppa – apoštolský nuncius (Itálie)

Mons. Estanislao Esteban Karlic – emeritní arcibiskup Paraná (Argentina)

P. Urbano Navarette SJ – bývalý rektor Papežské Gregoriánské univerzity

P. Umberto Betti, O.F.M. – bývalý rektor Papežské Lateránské univerzity

Kardinál Giovanni Coppa působil v tehdejší ČSFR jako apoštolský nuncius od 30.6.1990 a od 1.3.1994 výhradně v České republice. Tuto funkci zastával až do 19.5.2001. V Karmelitánském nakladatelství vyšla v roce 1998 jeho kniha s názvem Buďte věrní – homilie, rozhovory, přednášky. V knize, jejíž vydání doprovodil předmluvou kardinál Miloslav Vlk, se představuje bývalý papežský nuncius v České republice. Kniha přináší jednak výběr kázání, která pronesl v letech 1990-1997 na mnoha místech Čech a Moravy, ať už k příležitostem liturgického roku nebo svátku světce či význačné události, dále některé z rozhovorů, které poskytl médiím za dobu svého působení v ČSFR a ČR, a především některé jeho přednášky na odborná teologická témata, zejména jeho oblíbenou patrologii se zaměřením na svatého Ambrože. Autor se v knize představuje nejen jako teolog, ale především jako zástupce Svatého otce, kněz s velkou náklonností k obyvatelům a k církvi v naší vlasti.

V poslední říjnovém víkendu bylo blahořečeno 500 lidí

V posledním říjnovém víkendu byli ve Vatikánu i na jiným místech blahořečeni další lidé, kteří svým životem či mučednickou smrtí svědčili o Kristu: polská řeholnice Celina Chludzińska, rakouský mučedník Franz Jägerstätter a 498 mučedníků španělské občanské války.

Mezi téměř třiceti biskupy při slavnostní mši svaté v katedrále v Linci byl na blahořečení Franze Jägerstättera v pátek 26.10.2007 přítomen i českobudějovický biskup Jiří Paďour. Zúčastnila se též 94 letá Franziska Jägerstätterová, vdova po blahořečeném, a jejich čtyři dcery. Franziska v průběhu bohoslužby předala ostatky svého manžela kardinálu Josému Saraiva Martinsovi, který jako prefekt Kongregace pro blahořečení a svatořečení bohoslužbě předsedal. ***Franz Jägerstätter*** (20.5.1907-9.8.1943), otec čtyř dětí, byl popraven během II. světové války za to, že odepřel sloužit v nacistické armádě; odvolával se přitom na svou katolickou víru. Podle rozhodnutí kongregace se svátek bl. Franze Jägerstättera bude slavit 21.5., v den jeho křtu.

Následujícího dne, v sobotu 27.10.2007, byla při mši svaté v bazilice sv. Jana v Lateránu blahořečena ***Celina Chludzińska*** (29.10.1833-26.10.1913), vdova a zakladatelka Kongregace sester Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Svátek blahoslavené Celiny připadá na den jejího úmrtí, 26.10.

Konečně v neděli 28.10. na Svatopetrském náměstí předsedal kardinál Martins bohoslužbě, při které bylo blahořečeno ***498 mučedníků, zabitých na počátku občanské války ve Španělsku*** v r. 1936 (sedm z nich v letech 1934 a 1937). Jde o zatím největší skupinu osob blahořečených najednou. Mezi novými blahoslavenými jsou 2 biskupové, 24 kněží, 462 řeholníků a řeholnic, 1 jáhen, 1 podjáhen, 1 seminarista a 7 laiků. Slavnostní mše se zúčastnilo i několik stovek rodinných příslušníků některých blahoslavených. Památka všech nově beatifikovaných mučedníků se bude slavit 6.11.

"Přidání tak velikého počtu mučedníků mezi blahoslavené ukazuje, že nejvyšší svědectví krve není vyhrazeno jen některým jedincům, ale možnou realitou všech křesťanů," řekl v neděli před polední modlitbou Anděl Páně papež Benedikt XVI. Připomenul i další dva blahoslavené: mučedníka Franze Jägerstättera a Celinu Chludzińskou, jejíž "nekrvavé mučednictví, které však není méně významné," nazval "mlčenlivým a hrdinským svědectvím života bez kompromisů a plnění povinností." *Podle zpráv České biskupské konference*

OTEVŘENÝ DOPIS

Poslanecká sněmovna ČR
výbor pro veřejnou správu a samosprávu
Sněmovní 4, 11801 Praha 1

Jaroměř 2 - Josefov 11. ledna 2007

Věc: Občanský protest proti úmyslu zrušit pohřebné

Vážení poslanci a poslankyně,

obracím se na vás s podnětem, který z hlediska křesťanského, ale i obecně lidského považuji za důležitý. Mediální prostředky v naší zemi již delší dobu upozorňují na vámi zamýšlený a připravovaný zásah do sociálního fenoménu, který vyjadřoval a doposud vyjadřuje určitou pietu státu, společnosti, vůči zemřelým občanům a v jistém smyslu je i vyjádřením soustrasti vůči pozůstalým - fenomén vyplácení pohřebného. Mám za to, že k zrušení této desítky let trvající zvyklosti by nemělo vůbec dojít, anebo přinejmenším by měla být dlouhodobě odložena, až do té doby, než se podstatně zvýší průměrná mzda občanů ČR. Máte totiž v úmyslu zasáhnout do jedné z nejcitlivějších věcí, která souvisí se stářím a posledními pozemskými věcmi každého člověka. Zdá se, že při tom nehledíte na dopady, které by tato změna měla na českou společnost.

Je bohužel všeobecné známo, že v naší zemi, potažmo i civilizaci, existuje fenomén neúcty ke stáří a vytěsňování těch nejslabších a často již bezbranných na okraji lidské společnosti - pohřby rodičů a blízkých příbuzných bez jakéhokoliv obřadu a piety. Tato neúcta k člověku má širší rozměr. Nedotýká se totiž jen zemřelých, či ještě žijících starců a stařenek, ale často zasahuje i osoby, které mají ke skutečnému stáří ještě daleko, ale jsou považování již za ne tak produktivní. Mám na mysli spoluobčany, kteří překročili 50 let svého života. Není žádným tajemstvím, že v naší společnosti existuje více či méně skrytá a skrývaná diskriminace i této věkové kategorie. Pokud někdo v tomto věku přijde o práci, těžko nachází novou. Tato diskriminace je maskována různými důvody, aby se zastřel důvod pravý: Pro nás jste už ztratil cenu, protože nejste již tak produktivní. S tímto fenoménem, který hrubě narušuje základní lidská práva, v listopadu 1989 málokdo, spíše nikdo, nepočítal. V občanech byla přítomna naděje, že tržně ekonomický systém u nás vytvoří podobu „baťovského kapitalismu", který pamatují jenom ti nejstarší z našich spoluobčanů a celkem s povděkem na něj vzpomínají. Místo toho vtrhnul do naší země dravý kapitalismus, správněji řečeno kapitalismus s mafiánskou podobou a strukturou. Mám zato, že občany nelze ponechat jen neviditelné ruce tržní ekonomiky, oddělené od etiky a lidských práv. Tržní ekonomika může být sice výkonná, ale dokáže být i bezohledná a nemravná.

Mám za to, že tržní ekonomika musí být **sociálně tržní ekonomikou.** To, co vám píši, nemám odněkud vyčteno, ale znám řadu případů ze života, které mi lidé jako knězi sdělují a svěřují. Obávám se, že případným zásahem do sociální sféry - zrušení pohřebného - vyvoláte v mnoha lidech, i v lidech dobré vůle, silné resentimenty na dobu minulého režimu, což považuji za velmi nebezpečné. Někteří jedinci nedoceňují to, co může demokratický systém společnosti s tržní ekonomikou nabízet občanům: svobodu projevu, volný pohyb, cestování, rozmanitou nabídku zboží, výměnu myšlenek atd., protože finančně na využití těchto hodnot nedosáhnou. Navíc, mám za to, že tržně ekonomická společnost a jistá péče státu o občany v sociální sféře se nemusí nutně vylučovat. Existují země s vysokou životní úrovní, takřka celoplošnou a přitom mají i silnou sociální síť. Například Kanada, v Evropě pak Norsko, Švédsko, Finsko. Tento můj dopis není projevem nějakého socialistického myšlení, o tom ostatně vypovídají dva řádky pod mým jménem a podpisem. Žádám vás a prosím, nerušte v této době pohřebné, zachovejte také rodinné přídavky na děti, myslete i na ty, kteří se nemohli stát zbohatlíky, pocházejí z chudšího prostředí a nemají možnost dostat se v podnikatelské sféře na špici.

S pozdravem

Mgr. Bohumil Šitavanc
katolický kněz
signatář Charty 77

Modlitba sv. Františka z Assisi

Pane, udělej ze mne nástroj svého pokoje:
kde je nenávist, tam ať přináším lásku,
kde je křivda, ať přináším odpuštění,
kde je nešvár, ať přináším jednotu,
kde je omyl, ať přináším pravdu,
kde je pochybnost, ať přináším víru,
kde je zoufalství, ať přináším naději,
kde je temnota, ať přináším světlo,
kde je smutek, ať přináším radost.

Pane, učiň, ať nechci tolik
být utěšován jako spíše utěšovat,
být chápán, jako spíše chápat,
být milován, jako spíše milovat.

Neboť tak jest:
kdo se dává, ten přijímá,
kdo na sebe zapomíná, ten je nalézán,
kdo odpouští, tomu se odpouští,
kdo umírá, ten povstává k věčnému životu.

Modlitba za šťastnou hodinku smrti

Bože, nevím den ani hodinu,
kdy mne zavoláš, dopřej mi ale,
abych dobrým životem,
milující Tebe, sebe a druhé,
byl v té chvíli připraven
vstoupit do Tvé šťastné náruče.

Příklad hodný následování

K 65. výročí smrti Jaroslava Kozla

Před pěti roky, v neděli 17.listopadu 2002 se v Pravonínském kostele shromáždila řada přátel, veřejní představitelé kraje pod Blaníkem a dosud žijící členové Sdružení Katolické Mládeže (SKM) této oblasti. Sešli se k slavnostnímu odhalení pamětní desky Jaroslava Kozla u příležitosti 60. výročí jeho smrti v Dachau.

Pamětní deska, kterou vytvořil syn Franty Matějovského, jednoho z předních Jarkových spolupracovníků, Karel Matějovský v Baltimore (USA), byla posvěcena v pietním obřadu během mše svaté a vsazena do zdi uvnitř kostela po boku „Pánů ze Zámku." Byl to výraz uznání velikosti jejich ušlechtilého rodáka, který byl apoštolem mládeže svého kraje, a je ctěn jako novodobý „Blanický rytíř."

Je rozumné učit se ze zkušeností těch před námi. Mladý člověk vidí různé vzory. Především životni příklad Jaroslava Kozla si zaslouží jejich pozornosti. Dokonce se mohou přesvědčit, že jeho příklad je hodný následování již proto, že Jarka ve věku dospívání se celkem nelišil od nich svým chováním, zájmem o sociální problémy společnosti a jejich idealistické řešení. Záhy však poznal, že víra v Boha jej činí šťastnějším než lákání světa, i když musí jit proti proudu morálky moderní společnosti.

Zřejmě tento mravní problém sdílely již generace mládeže v minulosti. I dnes, zvláště po sexuální revoluci let šedesátých, je mládež obklopena nadmírou pokušení a klamných vidin o osobním uspokojení. Proto Papež Benedikt XVI. volal k 300 tisícům mládeže shromážděné v Loreto 1. září 2007: „Jděte proti proudu! Neposlouchejte sbor svůdných hlasů, které vám předvádějí model života plný bezohlednosti, násilí a úspěchů za každou cenu. - Nebojte se dávat přednost opačné cestě označené opravdovou láskou: střídmý způsob života, láska ke Kristu, život solidarity a šlechetný zájem o společné dobro; takto přetvářet společnost po příkladu pokorné Panny Marie!"

Jarka Kozel čelil podobným problémům v době kdy organizoval duchovní cvičení pro mládež v jeho kraji. Jejich cílem bylo pozvednout člověka ze světského smýšlení k lepšímu životu z víry. Kdosi poukázal na obtížné postaveni křesťana v současné době. Jarka odpovídá: „Zdá se vám, že plujete proti proudu? Je to jen proti proudu věcí pomíjejících. Miliony těch, kteří trpí a milují a kteří trpěli a milovali, jsou s námi. To, čím musíme proplouvat, pomine, avšak nepomine ani jedno písmeno Slova."

Připomeňme si hlavní události z Jarkova života:

Jako šesté dítě chudých rodičů, Jaroslav neměl možnost studovat, ačkoli měl nadprůměrné nadání. Byl rád, že po dokončení měšťanské školy ve Vlašimi byl přijat jako učedník v obchodě Lidového družstva. První rok byl pro něho velmi těžký. Časně ráno odcházel z domu. Z Pravonína do Vlašimi to bylo pěšky 10 km. Celý den v namáhavé práci a večer zpět domů, ať byl déšť nebo sníh. Správce družstva poznal časem Jarkovy schopnosti a proto ho převedl do účtárny jako asistenta pokladního. Dva z jeho kolegů byli věřící katolíci. Na jejich příkladu poznal, že je možné žít dobrým křesťanským životem i při obyčejném zaměstnání. Viděl v jejich jednání blahodárný účinek víry, což v něm vzbudilo touhu po lepším životě.

Na pozvání jednoho zákazníka se Jarka zúčastnil v květnu 1936 duchovních cvičeni (exercicií) v premonstrátském kláštеře v Želivě. Exercitátor byl Páter Krus, populární sociolog, který vysvětlil posluchačům náboženské pravdy v celé jejich kráse a ukázal, že duchovní obnova posilněná modlitbou a svátostmi přináší do duše radost a světlo. Jarka si poznamenal: „Základem duchovního života je posvěcující milost. Život modlitby a sebezápor. Pevný pořádek práce. Usilovat stále o duchovní pokrok. Dobrá ranní a večerní modlitba. Nežít podle nálady. Dobrovolné odepření si dovolených věcí. Časté svaté přijímaní." Tato duchovní cvičení v něm probudila touhu po poznání pravdy a po hlubším vzdělávání v katolické víře. Opatřil si různé katolické knihy, včetně sociálních encyklik Quadragesimo Anno a Rerum Novarum, jež P. Krus doporučil.

Své vzdělání prohluboval soukromým studiem. Zajímala ho literatura, historie a filozofie. Jeho knihovna úctyhodně rostla. Byla v ní zastoupena díla náboženská, próza i básnické sbírky současných našich i cizích autorů. Přirozeně, doporučoval hodnotnou literaturu svým přátelům.

Živá víra pak vedla Jarku k činnému apoštolátu. Ve funkci předsedy Sdružení katolické mládeže (SKM) v Pravoníně Jarka organizoval (za pomocí Franty Matějovského) oslavu svěcení jejich vlajky v neděli 20.května 1937. Hlavní celebrant byl opat Želivského kláštera J.M. Bedřich Vavroušek za velké účasti mládeže Podblanicka.

V dalších letech jako předseda Okresního výboru SKM navštěvoval jednotlivé skupiny, aby je upevnil v náboženské činnosti. Na posluchače zapůsobil jeho oduševnělý zjev, který vyzařoval

Dejte mladým lidem
ve Vaší farnosti brožurku
„The Road to Happiness"
svědectví o apoštolském úspěchu
mladého muže Jaroslava Kozla,
který vedl mládež svého kraje
ke Kristu, zdroji štěstí.
Text je psán anglicky.
6 výtisků zdarma
(včetně poštovného)
zašle:
Petr Pohorský
353 Vistamont Dr.
Grass Valley, CA 65645
E-mail: PetPoh@peoplepc.com

vnitřní vyrovnaností, a prostá slova, plná lásky a přesvědčení. Většinu těchto „oficielních" návštěv vykonal na kole nebo vlakem - v zimě na lyžích, často v doprovodu skauta Karla Hovorky.

Při pracovní konferenci SKM v Praze v říjnu 1937 byl Jarka navržen a zvolen do Ústředního výboru. Kandidaturu do Zemského výboru odmítl. Pro věstník katolické mládeže „Dorost" napsal několik článků, v nichž dodával odvahu nést utrpení, povzbuzoval k důvěře v Boží pomoc a dokazoval, že mravní čistota je zdrojem radosti a vnitřního míru. V Týdeníku pro katolické zemědělce zdůrazňoval důležitost duchovních cvičení pro mladého člověka.

Snaha některých „vlastenců" postavit na Blaníku památník odboje se sochou Žižky či Husa, vzbudila odpor katolíků. Jarka o tom piše: „Snažíme se tomu zabránit a strhnout celou akci do svých rukou. Snad se nám to nepodaří, ale rozhodně musí na Blaníku stát sv. Václav, nikdy však Žižka či Hus! S důvěrou v pomoc Boží dal Jarka podnět pro celonoční adoraci před Nejsvětější svátostí v louňovickém kostele (na úpatí Blaníku). Devět mladých mužů se sešlo v sobotu večer u kostela. Měli příležitost ke zpovědi a ráno sv. přijímání. Střídali se v adoraci před svátostným Spasitelem za zpěvu písní k Srdci Páně, čtením o ustanovení Eucharistie a modlitbou svatého růžence. Všichni účastnici byli ráno nadšeni a rozhodli se konat celonoční adorace každý měsíc během léta v různých farnostech. Pro každou adoraci Jarka zvolil heslo jako střed modliteb: „Za světový mír," „Aby všichni jedno byli," a pod.

Založení skautského oddílu ve Vlašimi pro dospívající mládež a „Literární večírky" pro kulturní vzdělání byly další Jarkovy projekty. Po násilném přepadení českých zemí nacistickou armádou 15.března 1939 psal Jarka jednomu z přátel: „Čeká nás, milý bratře, mnoho neradostných chvil, a je potřebí, abychom se naplno připravili. Události příštích dnů nás překvapí dřív, než se nadějeme. Být připraven je v našich silách a v moci Někoho, kdo sečetl naše vlasy a ví o každém kvítku této země a vlasti, která hned při svém zrození byla označena Jeho krví skrze služebníka, vévodu a dědice."

Zatímco nacistická nařízení stěžovala spolkovou činnost, Jarka věnoval více energie plánování dalších exercicií pro posílení mladých duší. Pro listopad 1940 zorganizoval pět třídenních kursů v Želivě za průměrné účasti 25 mladých lidí v každé skupině. Později s nimi udržoval styk pro jejich duchovní pokrok.

Pro nedostatek dělníků ve válečném průmyslu nacisté rekrutovali mladé lidi z podrobených zemí. Mezi tisíci „totálně nasazených" vidíme i Jarku Kozla jako pomocného úředníka Skladištního družstva ve Welsu v Rakousku. Po atentátu na Heydricha v květnu 1942 nastaly v Čechách dny hrůzy. Hitler se pomstil vraždou více než 1.000 Čechů a zničením vesnic Lidice a Ležáky a jejich občanů.

Na udání jedné kolegyně byl Jarka zatčen gestapem 6.června 1942 a odvezen do nedalekého Linze, kde byl vyslýchán na gestapu. Začátkem srpna byl Jarka s houfem jiných vězňů transportován do pověstného tábora smrti v Mauthausenu. Zde musel otročit v kamenolomu za nelidských podmínek pod dohledem kulometů. Vězni byli likvidováni různým způsobem: ti, kteří nezemřeli podvýživou a vyčerpáním namáhavou prací nebo byli utlučeni ranami dozorců, umírali na tyfus a lágrový průjem. Jiní skončili v plynových komorách a krematoriu.

Následkem bídné stravy, namáhavé práce a tělesných útrap Jarka slábnul den po dni, i přes duševní houževnatost. Proto byl zařazen do transportu „na zotavenou," což byl další způsob likvidace. A tak v neděli ráno 8.listopadu 1942 procházel transport 800 kostlivců branou mauthausenského lágru. Mezi nimi byl Jaroslav Kozel, Číslo 12045. Pozdě večer dojel transport do Dachau.

Týden po příchodu do „letoviska" Dachau, 16. listopadu 1942, Jaroslav umírá v chladné cizině, bez modliteb svých drahých, bez matčina pohlazení, bez přátel. - Jen milosrdný Bůh je svědkem jeho tělesné smrti. Avšak Jarkova duše - jako duše všech spravedlivých - přijímá korunu vítězství, spočívá v náručí Boží.

Páter Karel Kudr, kaplan ve Vlašimi a Jarkův zpovědník, o něm napsal: „Byla to předně vzácná inteligence, jež u něho udivovala. Ta jej uschopňovala stále hlouběji vnikat do tajemství Božích. Poznání Boha a jeho tajemství si prohluboval soustavnou duchovní četbou, duchem modlitby a snahou žít stále v Boží přítomnosti. V krátkém životě naplnil mnohé časy. Líbila se Pánu jeho duše, proto ho rychle vyvedl uprostřed nepravosti..."

Studentka Alena Pokorná, později učitelka v USA, znala Jarku asi od r. 1939. Vzpomíná: „Pokud jsem s ním hovořila o potřebách apoštolátu mezi mládeží, byla jsem přesvědčena, že se tu jedná o někoho, kdo v apoštolátu skutečně již něco vykonal. Ze slov, která psal, vyzařovala opravdovost. I to nejnadšenější slovo bylo tak prosté a samozřejmé, tak úplné bez gesta. Odešel, protože řekl svým dobrým životem prosťáčka Božího to, co jsme potřebovali slyšet. Prošel mezi námi jako ten, který vědomě nechtěl svítit svým nýbrž Kristovým světlem."

Připravil Petr Pohorský

Poutavý životopis Jaroslava Kozla
Blanický rytíř
doplněný obrázky
v brožovaném vydání
v jazyce českém nebo anglickém
si můžete objednat na adrese redakce:
Hlasy národa
P.O. Box 508 576
Cicero, IL 60804
Cena včetně poštovného $5.00 za kus

Pouť do Svaté země (11)

Pokračování ze str.2

Ze zprávy v evangeliu vysvítá, že hrob se nacházel za vesnicí. Tak to vyžadovaly i předpisy židovského zákona, že hrob musí být nejméně 25 metrů od obytného stavení. Tuto biblickou zprávu potvrzují i současné vykopávky, které dosvědčují autentičnost hrobu, jakož i nepřetržitá tradice. Poutník z Bordeaux (r.333) píše přesvědčivě: „Patnáct set kroků na východ od Olivové hory leží vesnice, která se jmenuje Betánie. Tam je krypta, kde byl pohřben Lazar, kterého Pán vzkřísil z mrtvých." Od sv. Jeronýma, který žil v letech 385-419 v blízkém Betlémě se dovídáme: „Betánie na svahu Olivové hory, kde Pán vzkřísil Lazara z mrtvých, jehož hrob nyní připomíná kostel, který je tam postaven." Krátká Jeronýmova zpráva nám udává přibližně dobu kdy na místě vznikl první kostel a opět dokládá polohu Lazarova hrobu. Vykopávky tyto údaje jednoznačně potvrdily. Původní kostel byl od hrobky vzdálen jen asi 16 metrů.

Z téže doby také pochází vyprávění poutnice abatyše Aetherie (381-384), kterou jsme již v předešlých článcích častěji citovali. Podrobně nám popisuje liturgii celých Velikonoc, jak ji slavila tehdejší obec křesťanů. Šest dnů před Velikonocemi je středem slavností Lazarův kostel v Betánii: „Za sobotního úsvitu, přináší biskup (v Jeruzalémě) oběť. Když má nastat propuštění, pozvedne arcijáhen svůj hlas a říká: „Buďme všichni připraveni dnes v sedm hodin (t.j. podle našeho počítání v 1 hodinu odpoledne) u Lazaria!" A tak jakmile se naplňuje tato hodina, přichází všichni do Lazaria t.j. do Betánie, která je od Jeruzaléma vzdálena asi 2 míle. Na cestě z Jeruzaléma do Lazaria je asi pět set kroků před vesnicí u silnice kostel na místě, kde se s Pánem setkala Lazarova sestra Marie. Když se blíží biskup, vyjdou mu všichni mniši vstříc a potom spolu s lidmi vstoupí dovnitř, zpívá se hymnus a antifona a čte se z evangelia to místo, kde se s Pánem setkala Lazarova sestra. Potom následuje modlitba a po ní je všem uděleno požehnání a jde se za zpěvu hymnů k Lazariu. Když se přijde k Lazariu, zaplní věřící nejen samo prostranství, ale také všechna pole kolem jsou plná lidí. Zpívají se hymny a antifony vhodné pro dobu a místo. Když má nastat propuštění, oznámí se velikonoční svátky. Jeden z kněží vystoupí na vyvýšené místo a předčítá ono místo, jež je napsáno v evangeliu:„Šest dní před Velikonocemi přišel Ježíš do Betánie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých.... Marie vzala libru drahocenného oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a utřela je svými vlasy..." (Jan 12,1-10) Toto všechno se děje v tento den proto, že se to stalo šest dní před Velikonocemi v Betánii a právě od soboty do čtvrtka, kdy byl po večeři Pán zajat, je to šest dnů. Potom se všichni vracejí do města přímo do anastasis (do chrámu Božího hrobu)." (Pouť Aetheriae 29,3-6)

Jeskyně s Lazarovým hrobem v Betánii

Lazarium, podobně jako mnoho dalších kostelů ve Svaté zemi, prošlo bouřlivou historií. Bylo mnohokrát rozbořeno a vždy znovu obnoveno. Roku 1949 začali františkáni důkladně zkoumat okolí Lazarova hrobu. Vykopávky odkryly zbytky zdí a mozaiky tří starých kostelů. Nejstarší z nich ze 4.století je ono Lazarium, o kterém psala Aetheriae. Byla to trojlodní bazilika spojená předsíní s Lazarovým hrobem. Bazilika byla však již v pátém století zničena zemětřesením. Při nové stavbě byla apsida posunuta o 13 metrů na východ, předsíň byla vydlážděna velkými kamennými deskami a sloužila jako hřbitov. Množství nápisů v omítce svědčí o tom, jaké úctě se těšilo toto místo, kde si poutníci připomínali památku Lazarova vzkříšení. Mnozí se snažili zajistit si zde skromné místo na vlastní hrob. Křižáci pak v blízkosti Lazarova hrobu vybudovali nový kostel a starý kostel byl dán k uctění památky pomazání nohou Pána Ježíše před velikonočními svátky. V době křižácké péče o toto místo přešla na benediktinky, pro které zde založila klášter roku 1138 Melisendis, manželka jeruzalémského krále Fulka. Klášter byl vybudován na místě, kde se nalézal dům Lazarův. Zbytky kláštera a mohutné věže, kterou vybudovali křižáci na obnovu kláštera, jsme měli možnost si prohlédnout i při naší pouti.

Roku 1187 sultán Saladin dobyl Betánii. Zdá se však, že řeholnice mohly dál zůstat v klášteře, protože ještě 29.srpna 1259 o něm nacházíme poslední zmínku. Když dominikán Petr Faber z Ulmu navštívil kolem roku 1483 Betánii, nalezl kostel ještě zachovalý, avšak mohutná věž i klášter byly již v rozvalinách. Za slušné spropitné mu otevřeli zamčené dveře kostela a on si jej mohl prohlédnout. Uvnitř kostela bylo plno snopů slámy, takže to tam vypadalo jako ve stodole. Na prvé straně našel Faber vchod do Lazarova hrobu, do něhož sestoupil.

Když jsme s poutníky přijížděli do Betánie, upozornil nás Otec Dušan na některé zajímavé okolnosti ze života Lazarovy rodiny, tak jak je ve svých vizích zaznamenala italská mystička Marie Valtorta. Předně se jedná o Marii Magdalenu a Marii sestru Lazarovu, o kterých píší jak synoptická evangelia, tak sv. Jan. Zatímco dřívější biblisté viděli ve zmíněných ženách stejnou osobu, dnešní badatelé, rozlišují a snaží se dokázat, že jde o osoby dvě. Podle Valtorty však jde skutečně jen o jednu osobu. Marie z Magdaly, známá hříšnice, která se živila prostitucí byla černou skvrnou celé rodiny. Její obrácení bylo zásluhou vytrvalých modliteb jejich dvou sourozenců Marty a Lazara. Lazar byl velmi vážený žid a byl členem tzv. velerady, která byla nejvyšším orgánem izraelského národa. Lazar onemocněl vážnou nemocí, kterou Valtorta popisuje, že to bylo něco jako malomocenství. V tehdejší době musel malomocný člověk odejít do izolace, musel žít mimo společnost, aby ostatní lidi nenakazil. Avšak z titulu toho, že Lazar byl takovým vlivným a váženým člověkem, mu bylo dovoleno, aby zůstal v domácí péči na svém statku, kde byl do jisté míry izolován od ostatních. Lazar tedy nezemřel náhle na nějaký úraz, mozkovou mrtvici nebo srdeční infarkt, ale byla to vleklá nemoc, která poznamenala celé jeho tělo vředy, svraštěním kůže, uhníváním masa za živa, postupným odumíráním končetin a podobně. Sestry volaly Ježíše k Lazarovi v posledním stadiu nemoci v naději, že udělá zázrak a vyléčí ho, podobně jako to udělal v případě mnoha jiných malomocných. Ježíš však pár dnů otálel a dostavil se až čtvrtý den po jeho smrti. Když Lazara pochovávali, kladli do hrobu tělo, které už za živa bylo v částečném rozkladu. Když potom Pán Ježíš Lazara vzkřísil z mrtvých, popisuje to Valtorta tak, že když ho rozvazovali z těch plátěn, byly na nich spousty hnisu a odumřelé tkáně a z toho jako by se vyloupl naprosto zdravé a neporušené tělo s jemnou kůží jako u malého dítěte. Takže to byl vlastně dvojnásobný zázrak, nejen tělesné vzkříšení, ale také dokonalé uzdravení. Hned na místě to vidělo mnoho židů, kteří tam byli a Lazar potom všade chodil a ukazoval se a to bylo tak do očí bijící, že nepřátelé Kristovi se rozhodli Lazara zabít, aby tak nebyl živým důkazem Kristovy moci.

Podobně popisuje zázrak Lazarova vzkříšení i apokryfní literatura prvních křesťanských století. Zde nacházíme i údajnou korespondenci Piláta císaři Augustovi, který vládl v letech 14 - 37, kde jsou ke zprávě o soudním procesu s Pánem Ježíšem přiloženy i popisy jeho zázraků. O vzkříšení Lazara je tam napsáno: „A dále je tu ještě něco mocnějšího, co neumějí naši bozi: vzkřísil člověka už čtyři dny mrtvého tím, že jej zavolal jediným slovem, ačkoli mrtvý byl plný hnisu a jeho tělo bylo zničeno červy, kteří se zrodili v jeho těle a on páchl jako pes. Když ho Pán viděl, jak leží v hrobě, přikázal mu, aby vyšel ven a on pak už ničím nepřipomínal mrtvého, ale pln velké vůně vystoupil z hrobu jako ženich ze svatební síně." (Anaphora Pilati, verze 19)

Na začátku 17.století byla postavena přímo u Lazarova hrobu mešita a tím byl uzavřen starý přístup ke hrobové komoře krypty křižáckého kostela. Víme, že i v muslimském Koránu zaujímá Pán Ježíš významné místo. Jeho výjimečné zrození je plně uznáváno a je přirovnáván k novému Adamovi. Mohamed ho pokládal za jednoho z největších proroků, jemuž se dostalo daru dělat zázraky ... a největším z nich bylo vzkříšení Lazarovo, zatímco Mohamedovi byl podobný dar odepřen.

Po vystavění mešity získal františkán Angelus a Messana, guardián na hoře Sion, za velký peněžitý obnos dovolení vytesat ve skále nový přístup do hrobové komory ze silnice vedoucí kolen kostela na severní straně. Vstupní brána, kterou jsme i my vcházeli do krypty je vysoká jen 1,21 m a široká 72 cm. Po úzkém schodišti s 24 stupni se sestupuje k vlastní hrobce. Jeskyni vytesanou do měkkého vápence tvoří především předsíň, která je 3,35 m dlouhá a 3,2 m široká. To je zhruba velikost, kterou pro židovský hrob předepisuje mišna. Podle zprávy dominikána Burcharda (1283) byly předsíň i samotný hrob obloženy mramorem. Dnes však z této nádhery nezbylo nic. V jihovýchodním roku předsíně vystupuje do místnosti 1,3m dlouhý, 0,5 m široký a asi 1 m vysoký kvádr, který sloužil jako oltář. Ve stěnách je několik čtvercových výklenků, které slouží k umístění lamp a svíček. V severovýchodní čtvrtině předsíně je přístup k vlastní hrobové komoře. Po dvou stupních úzkou chodbičkou sestoupíme do samotného hrobu. Původně se dal vchod uzavřít kamennou deskou, jak to popisuje i evangelista Jan: „Byla to jeskyně a na ní ležel kámen." (Jan 11,38) V samotné hrobové komoře dlouhé 2,45 m a široké 2,3m se nachází ve skále vytesaná lavice, na které leželo Lazarovo tělo svázané plátny.

Pár metrů na východ od Lazarova hrobu stojí dnes impozantní katolický kostel sv. Lazara, sv.Marie a sv.Marty vybudovaný v letech 1952 - 1953. Dříve než byl postaven, byl zde proveden archeologický průzkum a do dnešní moderní stavby jsou tak vhodně zakomponovány zbytky apsidy kostela ze 4.století. Na nádvoří před kostelem jsou zbytky mozaikové podlahy z původního chrámu. Současný kostel byl vybudován podle návrhu italského architekta Antonia Berluzziho ve tvaru řeckého kříže, který je zakončen stříbrnou kupolí s polygonální základnou. Průčelí dominuje půvabná zvonice. Vnitřek kostela připomíná mauzoleum bez oken, kam proniká sluneční svit pouze pod kupolí. Jednoduchý hlavní oltář je ozdoben reliéfem, který znázorňuje prázdný Lazarův hrob s adorujícími anděly, nad svatostánkem je prostý kovový kříž. Hlavní výzdobu chrámu tvoří impozantní mozaiky od G. Vagariniho v lunetách nad hlavními stěnami chrámu. První z nich nad hlavním oltářem znázorňuje Pána Ježíše, který říká Marii a Martě v přítomnosti apoštolů a ostatních smutečních hostů: „Já jsem vzkříšení a život." (Jan 11,25) Další tři mozaiky znázorňují jiné epizody z života v Lazarově rodině. Je to událost, kdy Ježíš navštívil jejich dům a Marta obsluhovala a Marie seděla u jeho nohou a poslouchala a Marta žádala, ať Ježíš pošle sestru, aby jí pomohla a on odpověděl: „Marto, Marto, děláš si mnoho starostí... (Marie si vybrala lepší úděl)" (Lk 10,41-42) Následující mozaika znázorňuje Ježíše při jídle v domě Šimona malomocného v Betánii, kde ho Marie pomazala vzácnou mastí. (Mk 14,3) Poslední výjev zobrazuje scénu vzkříšení Lazara, kdy Pán Ježíš prosí: „Otče, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal... Lazare, pojď ven!" (Jan11, 42-43)

Nedaleko kostela sv. Lazara se nachází Řecko - ortodoxní chrám, který zde byl spolu s přilehlým klášterem postaven roku 1883. Uchovává se zde tzv. „lapis colloquii" - kámen rozmluvy, který označuje místo, kde se Pán Ježíš setkal s Martou a kam přišla i Marie a on s nimi rozmlouval před vzkříšením Lazara.

Připravil Karel J. Chrobák

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 – 4400

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Wednesday dances 2006
Dancing from 7:30 PM - 10:30 PM

Karlin Hall and Club
5304 Fleet Ave
Cleveland, OH

For details and updates call:
216 - 883 - 4760

Czech Kitchen call:
216 - 581 - 4362

MUSIC EVERY WEDNESDAY

NOVEMBER 7, 14, 21 & 28
DECENBER 5, 12, 19, & 26

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, President
Theresa M. Pokorny, Secretary -Treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravecek 1-708-484-3162

Dolores Jacklin 1-630-968-1292

Vroucí vzpomínka

Letošního 26.listopadu uplyne již deset let, co náhle a neočekávaně odešel na věčnost můj milovaný manžel, pan

Josef Sova

Jeho náhlý odchod jsme těžce nesli a v našich srdcích zůstává stále s námi.

Mši svatou za něho budeme obětovat u Panny Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 24.listopadu 2007 v 6.30 hodin večer

Věrně vzpomíná celá pozůstalá rodina zde v Americe i na rodné Moravě.

Emilie Sovová, manželka za celou rodinu

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent

„Mluvíme česky"

State Farm Insurance Companies

AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.
1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526
Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail
FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line
E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

Srdečně zve své členy a přátele na zajímavou přednášku

v úterý 6.listopadu 2007 v 7 hodin večer

v klubovní místnosti České Misie,
2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Téma včera:

LIFE SAVING TECHNIQUES - CPR

Hostující řečník: **LUCIE CASIELLO – DOBROVOLNÝ**
Master degree in Physical Therapy
Northwestren University

Pani Lucie Casiello pracuje již po deset let jako terapeutka v Mercy nemocnici, vyučuje na Morton College a zároveň je diplomovaná od American Heart Association jako instruktorka v kursech první pomoci.

Přijďte v hojném poctu přivítat naši milou řečnici (která je dcerou pokladní SVU - paní Věry Dobrovolné), na její jistě zajímavou a vzdělávací přednášku. Paní Lucie bude ochotna zodpovědět eventuelní otázky na konci své přednášky 6.listopadu.

Dobrovolný dar $ 3 .00

Věra Rokničová, sekretářka SVU Chicago

40 let Českého Rádia v Clevelandu

CZECH VOICE OF CLEVELAND

Dec. 7, 1967 - Dec. 7, 2007

40 Years Ago...
Václav Hyvnar & Joe Kocab

Went on the Air
Serving Cleveland's Czech, Slovak,
& Ethnic Community.

YOU ARE WELCOME TO STOP IN AND REMINISCE...

THANKSGIVING EVE

Wednesday November 21, 2007

Česká Síň Karlín

5304 Fleet Avenue Cleveland, Ohio 44105

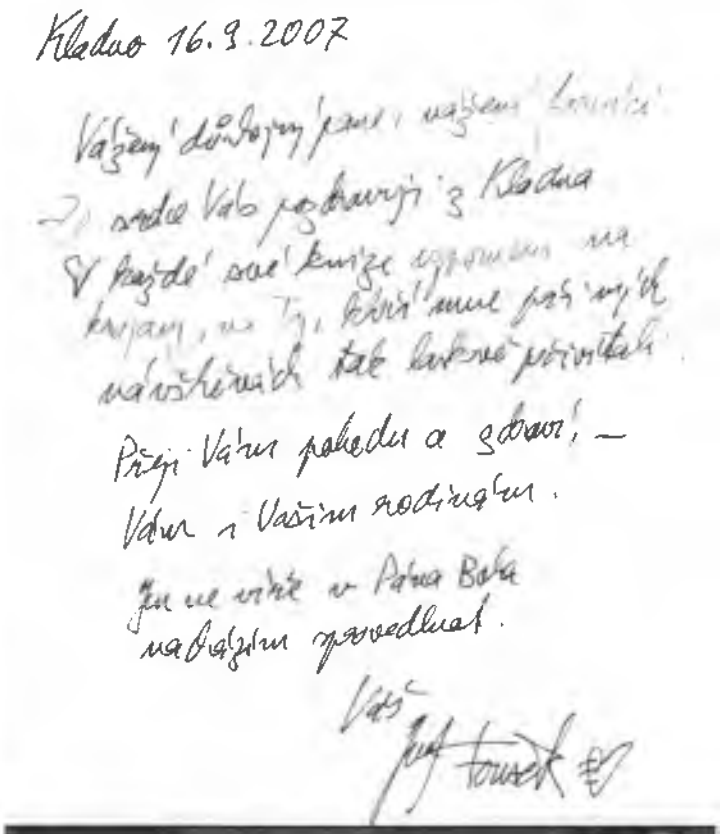
PORK or DUCK & Dumplings Dinners 5:30 - 7:30pm
By reservation only - call Ron Smotek 216 - 581 4362

Dance Admission is $4.00 for Karlin Building Fund

Frank Moravcik Music 7:30 - 10:30 pm

.... Let's celebrate 40 Years of Our wonderful Czech Music Together !!!

Srdečný pozdrav

Kladno 16.9.2007

Vážený důstojný pane, vážení farníci.

Ze srdce Vás pozdravuji z Kladna. V každé své knize vzpomenu na krajany, na Ty, kteří mne při mých návštěvách tak laskavě přivítali.

Přeji Vám pohodu a zdraví – Vám i Vašim rodinám.

Jen ve víře v Pána Boha nacházím spravedlnost.

Váš

Josef Fousek

T. O. Dálava - ZAKONČENÍ VANDRU

Trampská chicagská osada Dálava končí letos svoji činnost po 35 letech své existence.
Poslední osadní oheň zahořel letos v květnu;
nyní dochází na závěrečný veřejný osadní podnik

Vandr Bál

V sobotu 17.listopadu 2007
v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské
2416 S.61st Ave,Cicero,IL 60804.

Začátek v 8 hod.večer - dar 12.- USD.

Kapela ALFA

bude hrát skladby všeho druhu, včetně trampských, k uspokojení všech návštěvníků.
K mnohým písničkám se jistě připojí také sál.

Bude občerstvení – **trampský guláš** –
a nebude nouze o nápoje potřebné k jeho spláchnutí a zavlažení hlasivek.

VANDR BÁL je pořádán za aktivní spolupráce zdejší České misie.

Osada srdečně zve k účasti všechny, kdož se od vzniku Dálavy v r.1972 plnou měrou na její činnosti podíleli a podporovali její podniky osobní účastí. V duchu si připomeneme chvíle strávené u táboráků v USA i Kanadě, Trampské večery se soutěží o Širák Chicaga, zájezdy kamarádů z Čech jako Duo EKGM (trampská kytara), prof.Štěpán Rak a Alfred Strejček (klasická kytara a foglarovská tématika), prof.Vladislav Bláha (klasická kytara), Josef Fousek a Jan Kryl (písničkářská kytara). Na toto rozloučení se s osadou přiveďte též své další známé a přátele, abychom pak všichni společně provolali osadě to poslední Ahoj!

Na setkání s co největším počtem osadníků a přátel Dálavy na tomto bálu se těší a AHOJ!

Zdraví *Eda Vedral, šerif*

Fotogalerie ze svěcení domu České misie a kaple Českých patronů

Biskup Petr Esterka žehná kapli a misijní dům

Gloria in excelsis Deo - Fr. Odílo Crkva koncertuje na nové varhany

Otec biskup maže mramorovou oltářní menzu posvátným olejem

Eucharistie začiná svěcením nového kalicha, ciboria a monstrance

Naše české nebe - sv. Zdislava, Ludmila, Anežka, Hedvika, Jan Nepomucký, Cyril a Metoděj, Václav, Vojtěch, Norbert a Prokop

Naši biřmovanci s biskupem Esterkou – z leva: Josef Svatoň, Ester Kaločajová, Stanislav Horáček, Erica Mátéffi

Hosté při svěcení kaple - uprostřed místopředseda vlády ČR Jiří Čunek vlevo generální konzul Marek Skoiil a Mrg.Martin Horálek, mluvčí KDU-ČSL

Ze slavnostní hostiny, která následovala po buhoslužbě v klubu misijního domu – ke svěcení varhan bylo připraveno 56 litrů vína

A ještě z Moravského dne následující neděli

Společné foto hostů a krojované asistence s biskupem Esterkou po skončení pontifikální mše svaté na Moravském dnu

Delegace senátorů z České republiky: druhý z prava místopředseda vlády Jiří Čunek, třetí Josef Zoser předseda výboru pro zahraniční věci

Foto Rudolf Hinke a Tomáš Laga

Mimořádným způsobem se zasloužili o získání misijního domu a jeho generální obnovu

Buček Josef a Libuše

Rev. Hladík Dušan

Hortvík František

Hromádka Lubomír

Chrobák Karel

Klíma Christian

Kocáb Joseph

Murárik Ladislav a Marie

Pokorná Alena

Schultz František

Dr. Slowniak Tony

Sudík Jaroslav a Zdenka

Vanagas Marie

Dr. Vlach Robert

Těmto organizátorům a pomocníkům patří zvláštní uznání a poděkování.

Firmy a pracovníci, kteří se podíleli na realizaci oprav

Froněk Martin - Maria Fiori – sochy Jezulátka a P.Marie
Granitop Inc. – oltářní deska
Hruboš Tomáš – remodeling
Krček Ronald – vodoinstalace, odpady
Marek Milan – topení, plyn, vodoinstalace
Murarik Ladislav a Marie – malování a nátěry
Nerada Zdeněk – obrazy svatých a biskupských katedrál
Peroutka Evžen – remodeling
Pokorná Alena – obrazy svatých v kapli
Surových Miroslav – chlazení
Zahradník Jiří a Buček Ondřej – elektroinstalace

Arvajovičová Darina, Bartoň Petr, Bednarský Karel, Bednář Jindřich, Berková Markéta, Bílek Radim, Bojcovski Dragi, Borýsek Stanislav, Buček Josef a Libuše, Bulíř Arnošt a Anna

Cícha Pavel a Marie, Cverna Alfons, Černý Jaroslav, Černý Ladislav, Danihel Pavel, Gattinger Anna, Hinke Rudolf, Rev.Hladík Dušan, Horáček Stanislav, Jiříček Rostislav

Kalusová Dagmar, Kasala Jiří, Klíma Christian, Kohoutková Marie, Kosík Martin, Košťál Mike, Kučera Josef, Kudelka Oldřich, Kula Antonín, Kuták Jaroslav, Laga Tomáš, Lička Petr, Macko Peter, Malík Andrej, Mizerák Miroslav, Murárik ová Lenka, Neuman Přemysl, Němec Přemysl, Němeček Petr

Pašková Míla, Pavlica Josef, Petratur Jiří, Popelka David, Pospíchal Ludvík, Procházka Viktor, Přitasil Josef, Rasocha Alena, Raška Giovanna, Rathan Marta, Robenek Michal

Sedláček Karel, Sejkora Petr, Slíva Lukáš, Slíva Marek, Smažil Jaromír a Hana, Spiegelhalter Martin, Stojaspal Josef, Szary Rafal, Šlosár Pavel, Štěrba Pavel, Šulc Marcel a Jitka

Vacek Radek, Vacula Martin, Vanagas Marie, Vaněk Stanislav, Veselá Slávka, Větříček Hynek, Vyletalová Petra, Zimčík Jan, Zimčík Vítězslav, Žáček Tomáš, Židlík Jaroslav

A mnoho dalších nejmenovaných pomocníků a mnoho žen, které se staraly o stravu pro pracovníky a úklid po opravách.

Při opravách trvajících tři roky bylo odpracováno zdarma tisíce brigádnických hodin.

Pane, odplať všem, kteří pracují ke tvé větší cti a chvále.

Na obnovu misijního domu finančně přispěli tito dobrodinci

Alger Anna, Alliance of Czechoslovak Exiles in Chicago, Alpine Banquet Haus - Josef Toušek, Altman Joseph, American Council of Czechoslovak Women in Exile, Anderle Josef , Aprim Eva, Arvajovičová Darina

Balaš Eva, Balejka Vladimir, Banický George, Barnet Leopold, Bartoš Omar a Ramona, Batovski Riza a Jarmila, Batty Paul a Alena, M.D., Baumruk Robert, Bella Margaret, Bernard Frank, Bittner's Spray Equipment, Blaha Milan, Blum Zdenka, Bobal Rosalie, Bobčik Roman a Yvette, Bohemian Funeral Directors Association, Ing. Boleslav Rudolf, Borýsek Josef a Věra, Borýsková Marie, Borýsek Stanislav a Malgorzata, Brozek Mosher Rose, Buckley Terence a Susan, Buček Josef a Libuše, Budil John a Anne, Bulíř Arnošt a Anna, Bultas Angeline

Cicha Pavel a Marie, Rev. Crkva Odilo, OSB, Cverna Alfons, Czech Catholic Union - Cleveland OH, Czech Cultural Center - Houston TX, Czech Voice of Cleveland, Czechoslovak National Council of America, Čada James, Čada Marie, Černý Louis a Jos., Česká siň Karlín - Cleveland, Český Orel Chicago, Čura Radovan a Vladea

Dabkey Lee a Louise, Davis Rosemary, De Jary Julius J., Denemark Emil, District Alliance of Czech Catholics - Cleveland OH, Divadelní společnost DECH, Dolejš Tony, Dolson Mary a Dr.Richard, Douda Josef, Drbal Kristine, Dreuss Vynona, Drha Charles a Rose, Drinski Marilyn, Dr.Drost George a Beth, Dudaš Jan, Dufka Frank, Dulik Rudolph a Mary, Dvorský Marie, Dvořák Roger, Elvira's Beauty Salon, Evolution Properties Inc.,

F. J. S., Family Federal Savings of IL, Fano Jozefka, Fast Joseph a Mildred, Fischer Leo, Folke Eva, Frances Kokta, Friess Bruno, First Catholic Slovak Ladies Association - Beachwood OH, Gajda Ladislav a Věra, Galos Jana, Garage sale, Gattinger Anna, Gilik John, Glos George

Hajduch Ludvík a Antonie, Hajný Rose, Hama Hyacint E., Hasil Josef a Eliška, Hašek Stanley a Agnes, Havlin Milan a Věra, Heinke Lowell, Herman Josef, Herz Peter a Blanka, Hicl Věra, Hinke Rudolf a Eliška, Rev. Hladík Dušan, Hladish Edward M., Hlaváček Věra, Hlavatý Maria, Hlubík Tomáš, Holubec Zdenek a Jarmila, Horáček Stanislav, Hortvík František, Hostetler Rachel L., Hrabik Martin, Hrach Mary, Hromádka Lubomir, Hruboš Tomáš, Hrudkaj Agnes, Hudeček Mary, Hyvnar Miloslava, Chalupa Lillian A., Cherf John, Chládek Vojtěch a Maria, Chorvat Lillian, Chrobák Karel, Chybík Angela M., Chybík Marianne, Chybík Miroslav a Ingrid

Irra Marie, Ivičic Bridget, Jakl Joseph a Marie, Jakubec Jiří a Helena, Jakubíček Josef, Janda Marie, Janda Mark, Jandáček Anthony a Carmella, Janiga Mildred, Janik Josef, Janout Josef, Janský - Veselá Helena, Jednorožec Milada, Jenčik Georgia M., Joseph Nosek & Sons Funeral Home, Juna John a Věra, Jungles James a Maria, Jurinek Patricia A., Jurkovič Libor

Kačer Miloš a Marie, Kadlček Antonín a Susan, Kadlček John a Zdenka, Kadlec William, Kamiš - Valna Jarmila, Kamiš John, Kaplan Michal, Karaba Gabriela V., Karásek Jana, Kejla Betty, Kelnar Martin a Marcela, Kent Emil, Kohoutková Marie, Kindl Ladislav a Milena, Klíma Christian, Kocáb Joseph A., Rev.Kocurek Antonín, Kohoutek Mike, Kolář Jerry A., Komínek Lydia, Kos Beno Vlasta, Kosar Milan, Kostka Martin, Košťál Blanche, Košťál Dagmar, Koťátko Milena, Koval Imrich, Kovalčik Dušan, Krček Jana a Ronald, Krček Kristian, Krejči Agnes, Krotký Miroslav, Krupa Maria, Kříž Karel, Křížek Ivo, Kuba John A., Rev.Kubát Alphonse, Kučera Josef a Anežka, Kučera Joseph, M.D., Most Rev. Kučera Daniel W. O.S.B., Kučerová Marie, Kuharchuk Michael a Lynette, Kula Antonín, Kyncl Míla M. M.D.

LaConte Barbara, Laga Tomáš, Lazar Miroslav a Cecílie, Lhota Ivana, Liščak Jerry a Anna, Lorenc Miroslav a Božena, Luchetti - Schultz Angela, Lustig Libby M.

Mackey Karen, Mahdal Michael, Mahoney Maryann, Mankoš Maria, Marpol Painting, Inc., Martin Carol L., Martinez Max, Matta Ingrid a Kristof, Matta Jozef a Růžena, Matyášová Magda, Menšík Frank a Camellia, Menšik Laura A., MidAmerica Bank, Michalicka John J., Mikusik Linda, Milly's Beauty Salon,Minaříková Marie, Mizerák Miroslav a Eva, Mlčoch Helen, Mollison Albert Jr., Moravec Charles a Amálie, Moravská Kulturní Společnost Chicago, Moštěk Antonín a Rose, Moudrá Libuše, Murarik Ladislav a Marie, Murgas Lubomír

Na památku Michala a Marie Rakoci, Na památku Rev. Ludvika Světinského, Na památku Václava Skýpala, Na památku Viktora Kadlčka, Nehasil Rozina, Němeček Frank, Nerada Zdenek, Novák Emilie, Novák Mark a Maria, Novotný Božena, Novotný John, Novotný Martina

Osada Panny Marie Lurdské - Cleveland OH, Osada sv. Jana Nepomuckého - Cleveland OH, Osada sv. Prokopa - Cleveland OH, Osada sv. Václava - Maple Heights OH, Otec Jerry a Eva

Paďour John a Maria, Palova Andrea, Palubova Jana, Papcun Marta, Parenica Joseph V., Pašková Mila, Pavelčík Josef, Pelech Eva, Peroutka Jaroslava, Petratur Jiří, Plavec Ervin a Rosalia, Podařil Anastázie, Podzamský George, M.D. a Jiřina, Pohorský Petr, Pokorná Alena, Poláček Joseph a Libuše, Polešovický klub „Hlasy národa", Pospíchal Ludvík a Ivana, Pozniak Anthony, Pravdová Iva, Příkazský Cyril a Blanka, Příkazský John, Příkazský Joseph, Přitasil Josef a Rose, Pur Richard

Rafaj Louis, Rasocha Alena a Rudolf, Raška Giovanna, Rathan Helen, Rathan Paul a Marta, Ris Jarmila a Mato, Rokničová Věra, Růžičková Kateřina

Saballus Lieneman Susan, Sacharuk Jana, Sázavský Charles D., Sebek Milan a Hana, Seckar Josephine A., Dr. Schirger Alexander,Schlosberg Kveta G., Schultz František, Schultz Jungle Maria, Schultz Paul a Cathie, Sípal Oldřich, Sivak Marie, Skočovský Dennis a Jolanta, Skypala Barbara, Slezák Raymond a Florence, Sliva Vladimír, Ph.D. a Renata, Slovak Athletic Assosiation,Smažil Jaromír a Hana, Smíchovský Jan, Solfronk James a Marianne, Solfronk Rudolf a Blanka, Sova George a Věra, Sovová Emilie, Sparta ABA Chicago, Spinler Mary A., Společnost pro Vědy a Umění Chicago, St. Ann's Society No. 18 - Czech Catholic Union, St. John Nepomucene Church - Cleveland, St. Joseph Society No. 156, St. Procopius Abbey - Lisle, St. Procopius Court, St. Prokopius Church Cleveland, Staňková Martina, Stojaspal Josef a Ludmila, Stolařík Šimon a Renata, Strnad Václav a Carol, Strossa Mike a Marie, Sudík Jaroslav a Zdenka, Rev.Suess Milton M., Surových Miroslav, Svec and Sons - Funeral Home, Dr.Svejkovský František, Svirga Ludmila, Swiderski Antonin, Rev.Šach Josef, Škach John a Rosemary, Rev.Škach Charles J., Škoda Jiří, Škubal Frank M., Škubal Frank W., Šnéberger Josef a Vlasta, Šopik Joseph a Věra, Šrotýřová Anna, Štěrba Pavel, Šulc Marcel, Švec Karel, Švehla Anna, Švejda Dr.George J. a Hana

Tax Stanley and Eva, Tefco Export Import - Henry Saha, Tidd Printing Company, Tichý Marie, Tomeček John a Marie, Tomeček Karel a Bozena, Topinka Judy Baar, Trampská Osada Dálava Chicago, Turoň John, M.D.

Uma Ondřej a Markéta, Urban Hana, Ústředna Moravských Spolků Chicago

Vacek Adele A., Vacek Radek, Václavíková Zdenka, Valuch Josef, Vanagas Marie, Vaverka Jaroslav, Vedral Edward a Alice, Vedral Edward Jr., Vedral Ludmila, Vedral Pavlina, Vedral-Rivera Alice, Veit Miloslav a Anežka, Veselý Anna, Vicenik Vlasta, Viktorin Mojmír, Vlach Patrik a Marta, Dr.Vlach Robert, Voris Milada, Voves Joseph a Myra Ann, Vrana Jarmila, Vukson Michael a Ann Minarik, Vydra Richard, Vyskocil Anthony a Ludmila, Vyskocil Ladislav

Wadsworth Elsa, Ward John Andrew a Maureen, Most Rev. Wcela Emil A., Wettstein William, Williams Vladimíra, Wurm Jaroslav a Eva

Dr.Zajíček Jeronym, Zamastil Amálie, Zapletal Miroslav a Rose, Zielinski Anna Lou, Zielinski Arnold, Zikuda Věra, Zizek Joan, Zlámal Frank a Nell, Zolman Joseph M.D., Ph.D., Zolman Vence, Zolmanová Otilie, Zvěřina Zdenek a Anežka Žebig Edward a Francis, Ženišek Josef, Židlik Jaroslav

Na opravy misijního domu dále přispělo mnoho dárců, kteří nechtěli být jmenováni.
Byly pořádány měsíční sbirky při českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.
Dále byly použity výtěžky kulturních programů, zábav, pikniků, besídek, koncertů, garage sale a dalších akcí.
Česká misie obdržela i mimořádné dary a odkazy.

Hodnota díla představuje přibližně $ 350,000.-

Pane, žehnej všem našim dobrodincům
v tomto pozemském životě
a odměň je životem věčným.

Světlo Pána

Ian McCormick

Jedné noci, když se potápěl a lovil langusty u ostrova Mauritius, byl Novozélanďan Ian McCormik zasažen na předloktí velmi jedovatou žahavou medúzou. Tyto medúzy zvané *Irukandji* žijící ve vodách severní Austrálie nejsou jediní mořští živočichové používající jedu, ale podle vyjádření odborníků mají nejsmrtelnější jed na světě. Za posledního půl století na ožehnutí touto medúzou zemřelo 68 Australanů.

K postiženému byla ihned zavolána lékařská pomoc. Situace byla zoufalá. Zasažený rybář neměl velkou naději. Když přijela ambulance, bylo jeho tělo již úplně ochrnulé, jed začal pronikat do kostní dřeně a nebylo možné nahmatat puls. Lékaři se snažili zachránit život pacienta vstříknutím protijedu a glukózy do těla, ale viditelně to nepomáhalo.

Ian McCormik na tyto chvíle vzpomíná: „Během několika minut se mě zdálo, že odcházím. Podle údajů lékařů se můj život zastavil asi na 15 minut. Ocitl jsem se na velmi temném místě. Nevěděl jsem, kde se nacházím. Snažil jsem se najít vypínač světla, protože jsem si myslel, že jsem v nemocnici, ale jak jsem sáhnul do temna nemohl jsem nic nahmatat. Chtěl jsem se dotknout svého obličeje, ale zjistil jsem, že moje ruka jím přímo projela skrz na skrz. Zdálo se mi to velice divné, protože jsem věděl že tam stojím, ale nemohl jsem se dotknout žádné části svého fyzického těla."

Byla to klasická zkušenost života a smrti. Něco, co mnoho tisíců jiných zažilo při tzv. klinické smrti. Na rozdíl od nich se však Ian McCormick neocitl v příjemném prostředí, ale jak sám říká jako nevěrec a hříšník se ocitl v podsvětí. I když byl kdysi vychován v křesťanské víře, v době, kdy se tento příběh odehrál byl praktickým ateistou. Temné místo na kterém se nalézal bylo shodné s místem, které popsali i jiní lidé, kteří umřeli a popírali existenci Boha.

Bylo to peklo nebo hluboký očistec?

Podobně jako jiný ateista Dr.Howard Storm, který o svém zážitku po smrti hovořil v televizi, byl také Ian McCormick zachráněn náhlým osvícením. Vypráví o tom následující:

„Nemohl jsem tomu věřit, ale jak jsem tam stál, oslnivý paprsek světla pronikl skrze temnotu a okamžitě mě začal zvedat nahoru. Obrátil jsem se vzhůru k neuvěřitelně jasnému paprsku čistého bílého světla, které jak se zdálo vycházelo z kruhového otvoru daleko nade mnou. Připadal jsem si jako smítko prachu, které se vznáší ve slunečním paprsku. Toto světlo však nebylo jen fyzické, ale naplňovalo mě živým vzrušením. Asi v polovině se objevil další paprsek světla, který přinášel dokonalý pokoj, pak následoval další paprsek - čisté radosti.

Když jsem se dostal na konec tohoto tunelu, stál jsem v přítomnosti ohromujícího světla a moci a zdálo se mi, že i souhvězdí vesmíru musí mít své zdroje energie v tomto ústředním bodu.

Jak jsem tam tak stál a přemýšlel, jestli toto světlo je jenom zdrojem energie ve vesmíru, anebo snad jestli někdo nestojí uprostřed tohoto světla, okamžitě na moji myšlenku odpověděl Hlas, který se mě zeptal: „Iane, chceš se vrátit?"

Jestliže se chce vrátit na zem, řekl Hlas, musí vidět „v novém světle."

Ian McCormick pokračuje: „Najednou se přede mnou objevila slova: „Bůh je světlo a není v Něm vůbec žádná temnota." (1Jan 1,5) Nikdy v životě jsem nečetl Bibli, takže jsem nevěděl, že toto je přímo vzato z Písma. „Bůh je světlo" - uvažoval jsem: je úplné světlo, nevidím zde žádnou temnotu a já jsem právě přišel z temnoty. Nevidím žádné zlo, žádné stíny, toto je čisté světlo. Stojím v přítomnosti Boha?"

Byl to Bůh, ale v podobě Ježíše.

Nikdo nemůže vidět Boží tvář a zůstat na živu. Ve skutečnosti všechno co Ian viděl bylo Světlo, ale světlo jiné než na zemi, světlo které jiní popsali, že je jasnější než milion světelných reflektorů a přitom není bolestivé dívat se do něho.

Jako většina těch, kdo zakusili život po smrti i McCormick popsal Světlo jako „ryzí, bezvýhradnou lásku", což je neuvěřitelné u člověka, který celý svůj život ignoroval Boha, bral jeho jméno nadarmo a hřešil.

Ian pokračuje: „Uvědomoval jsem si, že nejsem hodný člověk. A přece jsem cítil slitování. Jeho šaty byly třpytivě bílé barvy - šaty světla - a viděl jsem Jeho bosé nohy a Jeho ruce byly vztažené směrem ke mně jako kdyby mě vítal. Věděl jsem, že patřím na Boha a jak jsem pohleděl směrem do Jeho tváře zdálo se, že intenzita světla se zvětšila sedminásobně. Nebylo možno rozpoznat Jeho tvář jelikož světlo bylo tak jasné - takové čistoty, takové svatosti, takové krásy."

Žahavá medúza zvaná Irukandji

„Bůh je světlo a není v Něm vůbec žádná temnota." (1Jan 1,5)

Pán dovolil Ianovi nahlédnout na zelené pastvy, křišťálově čistý potok a květiny jaké nikdo nikdy na zemi neviděl - květiny, které popsal se klanějí v rytmu chvalozpěvu na Boha.

Nyní když viděl posmrtný život, byl Ian opět dotázán, chce-li se vrátit zpět na zem?

V některých případech byla lidem tato možnost nabídnuta. Ve většině takových případů na rozhraní života a smrti je však návštěvníkům řečeno, že se musejí vrátit, i když většinou protestují.

Ian se sám rozhodl, že by se chtěl vrátit, protože ve vidění před „tunelem" viděl svoji matku a věděl, že se za něho modlí. Byla totiž jediná křesťanka v rodině. Věděl, že kdyby umřel, byla by byla žalem zdrcená a přesvědčená, že její nevěřící syn, jakým on opravdu byl, skončil v pekle.

S tímto se Ian McCormik - když přijal Krista do svého života - rozhodl vrátit zpět:

„Bůh potom ke mě promluvil a řekl, že jestli si přeji vrátit, musím se dívat na věci v novém světle. Pochopil jsem, že to znamená, že se musím začít dívat Jeho očima Lásky, Míru, Radosti a Odpuštění, z Jeho Nebeské perspektivy - ne z mé dočasné pozemské perspektivy.

Když jsem se díval zpět směrem k tunelu, viděl jsem najednou celou svou rodinu a tisíce a tisíce jiných lidí. Ptal jsem se Boha, kdo všichni tito lidé jsou a On mi odpověděl, že kdybych se býval rozhodl nevrátit, pak mnozí z těchto lidí by neměli možnost o Něm slyšet..."

Co Bůh žádal po Ianovi bylo, aby četl Bibli. Přečetl ji pak během následujících šesti týdnů.

Závěr svého příběhu popisuje Ian takto: „Když jsem pootevřel oko, ležel jsem na zádech na posteli v nemocnici a mladý indický doktor, který se snažil zachránit můj život, zdvíhal mou pravou nohu. V ruce držel skalpel nebo nějaký jiný ostrý předmět a prohlížel spodní část mé nohy jako by to byl mrtvý kus masa. Neuvědomoval si, že jej pozoruji. Pomyslel jsem si, co ten člověk dělá s mou nohou, co dělá s tím nožem!

Najednou jako by něco polekalo doktora, rychle zvedl svoji hlavu a uviděl mé pravé oko otevřené, jak se na něho dívá. Zbledl hrůzou a měl jsem dojem, že se lekl, když uviděl, že se mrtvý na něj podíval. Jeho vytřeštěné oči se obrátily na zdravotní sestry a pomocníky a všichni uskočili zpět.

S určitostí mohu říci, že jsem byl mrtev po dobu nějakých 15 minut. Tu noc jsem prosil Boha, aby mě uzdravil, abych byl schopen odejít z nemocnice.

Do rána mě Bůh úplně uzdravil a já jsem byl schopen jít druhý den z nemocnice domů."

Podle Spirit Daily přeložil František Klaban, Kanada

NEW FUTURE!
I'm interested in seling my
TAX and
ACCOUNTING PRACTICE
in the Portage Park area, Chicago.
Polish or Czech speaking a plus.
Tel. 312 - 719 7171 Marta
Or E-mail: alexpractice@yahoo.com

Voice of Cleveland
WERE 1490-AM
Sundays: 1.00 - 2.00 p.m.
Host: Joe Kocab
WHKW 1220-AM
Sundays: 3.03 - 5.00 p.m.
Host: Joe Kocab

Pošlete svým přátelům
vánoční blahopřání prostřednictvím Hlasů národa
Pro prosincové číslo je třeba zaslat do redakce text přání nejpozději do 15.listopadu

Jerry Jirák
Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 a.m.

MLADÝM

Věříme, i když nerozumíme

„Milí přátelé salesiánské rodiny, oznamuji vám smutnou zprávu: 12.6. 2007 zemřel v Tatrách salesiánský novic Jan Hromádko. Rozloučení v Popradě-Velkej proběhne 21.6. v 16.00 a ve Skutči v sobotu 23.6. ve 14.30. V neděli ve 13.30 bude uložen do salesiánského hrobu v Praze 8 - Ďáblicích.“ - Tak zněla stručná zpráva, která se koncem června objevila na salesiánských internetových stránkách.

Jenda se narodil 29.dubna 1977 v Poličce u Svitav, bydlel e Skutči. Je prostřední ze tří bratrů. Po absolvování základí školy vystudoval Střední odborné učiliště technické v hrudimi, které zakončil maturitou.

Zaslechl povolání ke kněžství, a proto v roce 1998 započal vou přípravu k tomuto poslání nejprve rok v Litoměřicích, oté na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy a v něžském semináři v Praze.

V lednu 2005 požádal o přijetí k salesiánům. absolvoval ednoviciát, loni v červnu byl promován magistrem teogie a 15.srpna 2006 zahájil v Popradě noviciát. V neděli .června 2007 o svátku Nejsvětější Trojice sepsal na Marinské hoře u Levoče žádost složit salesiánský slib. Den před vou smrtí prožíval společně s dalšími novici a spolubratry opradské komunity pravidelné měsíční ústraní, které je pro alesiány od dob Dona Boska přípravou na šťastnou smrt. ečer na něj přišla řada, aby ostatním blíže představil svůj ivot. Byly to chvíle upřímného sdílení šťastného člověka, terý patří Pánu a chce mu patřit navždycky.

Měl rád hory, a proto vyjádřil přání vydat se ještě před končením noviciátu do Vysokých Tater, které mohl denně ozorovat ze svého okna. Při výstupu na Lomnický štít klouzl a stometrový pád se stal pádem do Boží náruče.

Věříme, i když nerozumíme. Věříme, že Jendův úmysl slíbit se Bohu na celý život Pán přijal, že Jenda již došel e svému cíli, kam my ostatní teprve budeme stoupat, že je oma a že je s námi spojen, že je blízko..., i když tak málo ozumíme.

František Blaha, provinciál

Tragédie mladého člověka a celé jeho rodiny vedla k nebývalé vlně zájmu o salesiánské internetové stránky, kde bylo možné najít jak nejčerstvější informace, tak řadu ohlasů. Některé z nich přinášíme:

Milý Jendo,

osobně jsem tě neznala, možná jen někde zahlédla. Nyní jsi pro mě jedním z hnacích motorů pro to, abych se snažila žít dobrým životem. Přála bych si totiž dostat se do nebe, podívat se Bohu do očí a seznámit se blíže s tebou - s člověkem velkého srdce. Neboť jen člověk s otevřeným srdce může mít tolik přátel jako jsi měl ty. V místech, ve kterých se nacházím, na Tebe všichni myslí - tak také já se snažím při modlitbě vzpomenout na Tebe i na Tvé blízké a těším se v nebi na viděnou...

Míša

Mal som možnost ho stretnút na Slovensku... bol to skvelý človek a salezián... Nech odpočíva v pokoji.

Martin

Milý Jendo,

Ty už jsi u Nejvyššího. Přimlouvej se za nás. Myslím na celou Tvou rodinu, Pán je s námi.

Ludmila

Jendu som nepoznala, ale jeho smrť je pre mňa veľkým tajomstvom a hlboko sa ma dotýka aj jeho osobnosť. Vnímám z jeho slov a fotografií veľkú hĺbku a radosť zo života s Pánom. Preto verím, že nezomrel, ale žije. Verím, že bude žiť v životoch tých, ktorí ho poznali a ešte spoznajú. Aj v mojom.

Milka

Dobrý den,

Jmenuji se Josef Hromádko a jsem starší brácha Jendy. Moc vám všem děkuji za spoustu krásných a upřímných slov. V této chvíli mám za sebou rozloučení v Popradě a ve Skutči. Zítra nás čeká Praha.

V den, kdy se to stalo, jsem myslel, že si náš nebeský Otec dělá srandu nebo že šáhl vedle, ale dnes po zklidnění a rozjímání s vydatnou pomocí otce Jaroslava a Františka vím, že ne. Vše je obrovský Boží plán, který je dokonalý a my ho nemůžeme pochopit v celém významu, ale skutečnost je taková, že Jendova smrt a uvědomění si Boží přítomnosti v našem životě daly v naší rodině a okolí do pohybu věci, o kterých si každý myslel, že se již nikdy nezmění - a to vše v dobrém.

Nyní já sám za sebe, nevšímaje si různých hnidopichů, vím s naprostou jistotou, že Jenda je v nebi a že tam máme výborného přímluvce, který prožil užitečný a nádherný život, měl smrt takovou, kterou mu připravenosti a rychlostí můžeme všichni závidět, a dneska se na nás směje z věčnosti. Přesto všechno naše rodina cítí zármutek, a proto chci poprosit o modlitbu zvláště za rodiče, aby v této zkoušce obstáli.

Ještě jednou všem děkuji a přeji, abyste žili každý den života v Pánu tak, jako by to měl být ten poslední, a tím jste měli krásný dlouhý a užitečný život.

Josef Hromádko

Převzato ze Salesiánského magazínu 4/2007

In memoriam Prof. Jeronýma Zajíčka

V pátek odpoledne 5.října 2007 na bílém nemocničním lůžku dotlouklo srdce našeho vzácného přítele, věrného Čecha a velkého člověka a muzikanta Prof.Jeronýma Zajíčka. Rozloučili jsme se s ním v pohřebním ústavu Švec a synové v Berwynu ve středu 10.října večer a následujíci den jsme jej doprovodili po zádušní mši svaté v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru na hřbitov Panny Marie Královny nebe, kde bude očekávat slavné vzkříšení.

Při posledním rozloučení pronesl dojemný smuteční projev profesor Tony Jandáček, ve kterém připomněl život i dílo zesnulého.

Jeroným Zajíček, známý muzikolog, skladatel a pedagog se narodil 10.listopadu 1926, v Krásném Březnu u Ústí nad Labem v severních Čechách. Vystudoval Gymnázium v Hradci Králové a v letech 1946-49 studoval hudební vědu u Josefa Huttera na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Soukromě se vzdělával v instrumentaci a dirigování u Otakara Jeremiáše až do ledna 1949. 17.ledna 1949 byl z politických důvodů vyloučen ze studií na univerzitě a brzy na to emigroval do Západního Německa. V letech 1950-52 působil jako programový ředitel československé sekce Rádia Svobodná Evropa v Mnichově. Potom odešel do Spojených států amerických.

V této době se v jeho rodině v Čechách odehrával tragický inscenovaný proces s jeho otcem. Jeronýmův tatínek František Zajíček pracoval celý život jako železničář. Po nacistické okupaci Čech a Moravy v roce 1939 se rodina z Ústí n. L. přestěhovala do Pardubic. Zde František Zajíček organizoval protinacistický odboj mezi železničáři. Ničili vlaky a koleje, likvidovali vojenský materiál směřující ve vagónech na frontu a před koncem války dokonce vyřadili z provozu muniční továrnu. Jeronýmův otec se vrátil do Ústí nad Labem jako hrdina. Po únorovém převratu začal organizovat sabotáže proti komunistickému režimu. Pro výstrahu opět vyhazovali koleje a shromažďovali zbraně a výbušniny a očekávali nový převrat k obnovení demokracie. Byli však udáni, sledováni a posléze pozatýkáni. Následoval monstrproces typický pro padesátá léta a František Zajíček byl odsouzen k trestu smrti za velezradu a vyzvědačství a 7.července 1954 v Praze popraven. Dalších deset odsouzených dostalo mnoho let těžkého žaláře. Jeronýmova maminka žila sama ve své domovské obci v Hrochově Týnci ve velmi nuzných poměrech a úřady jí opakovaně odmítaly vydat vystěhovalecký pas. Teprve po sedmi letech se jí podařilo dostat k synovi do USA, kde pokojně mohla žít až do své smrti v roce 1978.

V letech 1955-60 Jeroným Zajíček studoval na Chicago Musical College teorii, skladbu a dirigování u známých hudebních kapacit Karla Boleslava Jiráka, Paula A. Piska, Oswalda Jonáše a Rudolpha Ganze. Mezi léty 1958-64 řídil dětský sbor při Middle School Phil Sheridan v Chicagu. Roku 1964 přednášel hudební teorii a řídil sbor na chicagské Fenger College. Od roku 1966 přednášel kompozici a dirigování na Loop College (později Washington College) v Chicagu až do svého odchodu do důchodu v roce 1996. Přátelil se s Rudolfem Firkušným a s Rafaelem Kubelíkem. Za svou Sonátu pro housle a klavír získal první cenu v soutěži ISCM (Chicago chapter). U nakladatelství Alliance Publication bylo natočeno jeho Concertino pro flétnu a smyčcový orchestr (Cologne Radio Symphony, dirigent Zdeněk Mácal) a Pater Noster pro smíšený sbor (Wartburg Choir). Jeroným Zajíček zkomponoval mnoho hudebních děl: Klavírní trio, Sonátu pro klarinet a klavír, Sinfoniettu pro velký orchestr, Sonátu pro housle a klavír, Smyčcový kvartet, Sonatinu pro flétnu, klarinet a fagot (violoncello), Concertino pro flétnu a smyčcový orchestr, Intrádu a processionale pro žestě, varhany a tympány. Jako vzpomínku na svou vlast napsal pro dětský hlas a klavír Česká říkadla a pro čtyřhlasý sbor Krkonošské koledy, Koledy ve Staré říši a Slovenské koledy.

Jeroným Zajíček byl také dlouhá léta činný v Chicagské odbočce Společnosti pro vědy a umění. Zde připravil mnoho poutavých přednášek o českých hudebních skladatelích, jako byli Bedřich Smetana, Antonín Dvořák a další. Za jeho práci pro SVU jménem výboru upřímně poděkoval zesnulému Tony Jandáček.

Jeroným Zajíček se také dočkal rehabilitace svého otce. Stalo se to v roce 1991 a 15.dubna 1993 mu město Ústí nad Labem udělilo čestné občanství in memoriam. 24.února 2006 odhalili Františku Zajíčkovi na Západním nádraží Českých Drah v Ústí nad Labem pamětní desku.

Na památku svých rodičů nechal Jeroným Zajíček pro kostel sv. Martina v Hrochově Týnci zhotovit zvon, který nahradil původní, jenž byl zabavený za války pro vojenské účely. Tento zvon má průměr 105 centimetrů a váží 1000 kilogramů a nese jméno sv. Jeronýma a pamětní nápis: „K uctění památky svých rodičů, Emílie, rozené Lauterkranzové z Hrochova Týnce a Františka Zajíčka z Krásného Března, odsouzeného komunistickými soudci v Ústí and Labem k smrti a popraveného 7.7. 1954 v Praze s díkem Pánu Bohu za navrácenou svobodu v rodné zemi věnuje v roce 1998 Prof. Jeroným Zajíček."

Při pohřbu Otec Dušan Hladík uvedl dvě myšlenky, kterými k nám zemřelý Jeroným Zajíček bude promlouvat i po smrti. Především jako křesťan a věřící katolík dokázal odpustit. Zkomponoval překrásný sbor na téma modlitby Páně Pater Noster - Otče náš - a v této modlitbě také prosíme: „...odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům." I když Jeronýma Zajíčka postihly tak těžké životní rány - musel opustit vlast, komunisti zabili jeho tatínka, musel dlouho přihlížet strádání maminky, nezatrpkl, i když to stálo jistě mnoho sil, dokázal odpustit. Zemřel v pátek odpoledne v hodinu, kdy si připomínáme smrt Pána Ježíše na kříži, on se tenkrát modlil: „Otče odpusť jim, neboť nevědí co činí," i my máme odpustit a prosit za obrácení těch, kteří jsou dosud v temnotě. Druhá věc je zvon, který nechal udělat Jeroným Zajíček pro kostel v Hrochově Týnci. Nejedná se jen o vzpomínku na rodiče. Jak jsme se dověděli, v době pohřbu v Chicagu, vyzváněl zvon v Hrochově Týnci. Ale opět nejde jen o pohřební hranu, ale jak dobře víme, zvláště na venkově je zvykem zvonem jednak svolávat věřící k bohoslužbám, jednak je zvykem ráno, v poledne a večer zvonit k modlitbě Anděl Páně. V dnešním, často již Bohu odcizeném, českém kraji se tak zvon stává znamením, které má vyburcovat svědomí člověka a povzbudit ho, aby se v práci zastavil a pozvedl svou mysl k Bohu. Kéž tedy i hlas zvonu sv. Jeronýma povzbuzuje k mravní a duchovní obnově českého národa.

Tělesné pozůstatky Jeronýma Zajíčka byly uloženy do hrobu vedle jeho maminky. Děkujeme všem, kdo se s ním přišli rozloučit na poslední cestě a všem, kteří mu v poslední době a zvláště v období jeho těžké nemoci pomáhali. Upřímný dík patří především manželům Novotným za jejich dlouholeté přátelství a všestrannou péči o pana Zajíčka. Kéž Bůh odplatí také všem, kdo si na zesnulého vzpomenou v modlitbě. - *Přátelé*

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Habsburkové na českém trůnu

Rod patřil ke královské dynastii, která od 15. do počátku 20. století náležela k nejvýznamnějším v Evropě. Habsburkové jméno získali podle hradu Habichtsburg (Jestřábí hrad) v kantonu Aargau ve Švýcarsku, kde se původně nacházely jejich rodové državy. Zakladatelem habsburské rodové moci byl ***Rudolf I.*** v letech 1273 - 1291 římský král, dobyvatel Rakous a Štýrska, které roku 1282 předal svým synům Albrechtovi a Rudolfovi. - Zde si dovolím připomenout, že v letech 1251 - 1269 alpské země získal český král Přemysl Otakar II., jichž se však musel český král vzdát roku 1276 po porážce v boji právě s Rudolfem I. Habsburským. V novém boji s Rudolfem I. Habsburským český král Přemysl Otakar II. padl dne 26. srpna 1278 v bitvě u Suchých Krůt na Moravském poli. Na místě bitvy byl postaven památník, u kterého se v Rakousku často zastavují čeští turisté. - V roce 1273 se Rudolf I. Habsburský stal i panovníkem v Německu. V roce 1438 po Zikmundovi Lucemburském v naší zemi jeden rok panoval ***Albrecht II.*** Habsburský a po něm jeho syn ***Ladislav Pohrobek*** do roku 1457. Habsburská převaha v Evropě vycházela z prozíravé sňatkové politiky. Např. díky sňatku Maxmiliána I. Habsburského na konci 15. století Habsburkové získali Nizozemí, Lucembursko a Burgundsko, sňatek jeho syna Filipa I. Sličného přinesl dynastii Kastilii, Aragonii a budoucí španělské državy v Novém světě.

Od roku 1493 ovládal rod Habsburků Svatou říši římskou. Vrchol jejich moci přišel v 16. století za vlády císaře Karla V., jenž byl jako Karel I. rovněž králem španělským. Roku 1526 získali Habsburkové Uhry a české země a posléze rozšířili také moc na Neapolsko, Sicílii a Sardinii. - V roce 1526 vstoupil na český a uherský trůn Karlův bratr ***Ferdinand I.*** Habsburský a to podle smlouvy z roku 1515. Jednalo se o nástupnickou smlouvu mezi Habsburky a Jagellonci; český a uherský král Vladislav II. Jagellonský zasnoubil své děti s vnukem a s vnučkou císaře Maxmiliána I. Habsburského a uzavřel tímto smlouvu o vzájemném nástupnictví. Když v roce 1526 v bitvě u Moháče padl český a uherský král Ludvík Jagellonský, české země získali Habsburkové. - Roku 1556 se Habsburkové rozdělili na dvě větve, na rakouskou a španělskou. Ferdinand I. Habsburský zemřel v roce 1564. Na dobu dvanácti let pak obsadil český trůn ***Maxmilián II.,*** který vládl do roku 1576.

Po Maxmiliánovi II. nastoupil na český trůn ***Rudolf II.*** z rodu Habsburků. Od roku 1576 až do roku 1611 byl Rudolf II. římským císařem a českým králem. Od roku 1583 Rudolf II. za své stálé sídlo zvolil Prahu. V Praze shromažďoval umělecké sbírky a obklopoval se učenci a astronomy (Tycho de Brahe, Kepler a další), astrology, alchymisty a umělci. Podporoval protistavovskou a protireformační politiku. Za sporu mezi Rudolfem II. a jeho bratrem Matyášem zůstali čeští stavové na straně Rudolfa II. a v libeňském míru mu zachovali českou korunu. Roku 1609 musel Rudolf II. pro české stavy vydat majestát na náboženskou svobodu. Měl povolat do země tzv. pasovské žoldnéře, tažení skončilo nezdarem a Rudolf II. se vzdal české koruny ve prospěch svého bratra Matyáše roku 1611.

Od roku 1608 byl ***Matyáš*** Habsburský králem uherským, od roku 1611 králem českým, od roku 1612 císařem německým až do roku 1619. Za jeho panování pokračovaly snahy o posílení panovnické moci a o rekatolizaci země. Dne 23.května 1618 došlo k pražské defenestraci. Byl to počátek odboje českých stavů proti panovníkovi a také začátek třicetileté války. Po smrti císaře Matyáše (20.března 1619) pokračovala válka českých stavů s rakouskými Habsburky. V srpnu 1619 byl Fridrich Falcký zvolen českým králem. V říjnu 1619 byla uzavřena smlouva o spojenectví mezi rakouskými Habsburky a Katolickou ligou o vojenské pomoci. Rakouští Habsburci si získali sympatie i pomoc papeže a také pomoc Španělska, kde vládla příbuzenská větev španělských Habsburků.

Ferdinand II. Habsburský se stal uherským králem v červenci 1618, císařem německým se stal v roce 1619, české nástupnictví se mu podařilo prosadit až koncem roku 1620. Ferdinand II. byl představitelem světovládných snah habsburské dynastie a tvrdé rekatolizace. V březnu 1620 Jan Jiří Saský přešel na stranu Habsburků. Postupně došlo k mezinárodní izolaci českého stavovského povstání. Červencová smlouva o neutralizaci říšského území mezi unií protestantských knížat a Habsburky umožnila přesun spojenecké španělské armády z jižního Nizozemí do Čech. Dne 8.listopadu 1620 došlo k bitvě na Bílé hoře a ke zdrcující porážce vojsk českých stavů. Stavovské povstání pak skončilo popravami vůdců na Staroměstském náměstí dne 21.června 1621, konfiskacemi majetku, násilnou rekatolizací země a rozsáhlou emigrací.

V roce 1621-1623 probíhala válka o Falc, v letech 1625-1629 probíhala válka dánská, pokračovala švédská válka v letech 1630 - 1648. Ferdinand II. zemřel v roce 1637. Po jeho smrti nastoupil na trůn ***Ferdinand III.*** za jeho vlády v roce 1642 došlo k dobytí Olomouce švédským vojskem. Úspěšná byla švédská ofenzíva ve Slezsku. Morava se stala základnou Torstensonových tažení proti Vídni. V roce 1648 zaútočilo švédské vojsko na Prahu a zmocnilo se řady vzácných uměleckých děl z Rudolfovy galerie. Podepsáním vestfálského míru mezi císařem Ferdinandem III. Habsburským, říšskými knížaty, Francií (král Ludvík XIV.) a Švédskem (královna Kristina) došlo k ukončení třicetileté války. Byl to také konec habsburských nároků na hegemonii ve střední Evropě. Vestfálským mírem byla v Evropě posílena pozice Švédska, Francie a Braniborska.

Na panování ***Ferdinanda IV.*** navázal opět Ferdinand III. do roku 1657. V tomtéž roce nastupuje na trůn ***Leopold I.,*** který vládl do roku 1705. Leopold I. byl císařem římským, králem uherským a českým. Za jeho vlády došlo k utužení absolutismu v Čechách, k feudálnímu útisku i k počátkům manufakturního podnikání u nás.

V roce 1700 Karlem II. vymírá španělská větev Habsburků. Po Karlu II. nastupuje na španělský trůn Filip V. Bourbonský. V Rakousku po Leopoldovi I. nastupuje na trůn Josef I., který byl v roce 1711. vystřídán ***Karlem VI.*** Ten se stal v roce 1717 otcem Marie Terezie. Karel VI. zajistil své dceři nástupnictví v rakouských dědičných zemích tzv. pragmatickou sankcí. Po nástupu ***Marie Terezie*** na trůn v roce 1740 vypukla válka o dědictví rakouské, v roce 1756 pak

vypukla sedmiletá válka. Ve válkách o dědictví rakouské a v sedmileté válce Rakousko ztratilo Kladsko a Slezsko. Za vlády Marie Terezie proběhly četné reformy správní, hospodářské a sociální, směřující k upevnění centralizované absolutní monarchie. Její vláda také přispěla k rozvoji průmyslu a obchodu. Marie Terezie byla královnou českou a uherskou a jako manželka Františka I. Lotrinského byla římsko-německou císařovnou. Marie Terezie měla 16 dětí. Obratnou sňatkovou politikou se stala „tchyní Evropy". Marie Terezie zemřela v roce 1780.

Josef II. byl synem Františka I. Lotrinského a Marie Terezie. Od roku 1765 byl také jejím spoluvladařem a po její smrti v roce 1780 vládl sám. Josef II. byl hlavním představitelem osvíceneckého absolutismu a rakouského centralismu. Uskutečnil četné pokrokové reformy, omezil moc katolické církve, zrušil kláštery, po vzoru své matky podporoval rozvoj škol, zaváděl manufaktury. V roce 1781 Josef II. vydal patent o zrušení nevolnictví a o náboženské toleranci. Josef II. zemřel v roce 1790. Po jeho smrti nastoupil na trůn ***Leopold II.,*** který vládl pouhé dva roky. Ve svých 24 letech nastoupil na trůn jako císař říše římské národa německého v roce 1792 František I. Po prohrané bitvě u Slavkova v roce 1805 pak v následujícím roce tj. v roce 1806 ztratil František I. titul císaře říše římské národa německého. Strach z revoluce doléhající z Francie provázel Františka I. po celý život. Pilnou úřednickou prací se snažil udržet stávající politický systém, jehož základním kamenem bylo legitimní právo panovnických rodů na vládu. Rakouské císařství bylo za vlády Františka I. spravováno absolutisticky a panovník měl konečné slovo ve všech rozhodnutích. Jemu skládaly účty jednotlivé orgány státní správy, ať to byla státní rada (vláda), nebo státní konference.

Rakouské císařství se skládalo z tzv. dědičných zemí a to rakouského vévodství, českých zemí a polské Haliče a dále zemí volněji připojených: Uherského království a italských provincií. Stát, o kterém se v té době hovořilo jako o Rakousku, byl národnostně, politicky i kulturně velmi nesourodým celkem a sám pojem Rakousko a Rakušan byl vykládán různými způsoby. Často se soudobí publicisté shodovali na tom, že „Rakouský císařský stát vytvářejí společně Italové, Němci, Slované, Maďaři, ale Rakousko, Rakušané, rakouský národ to není a nebylo snad s výjimkou malého území okolo Vídně. Rozdílné národy jednoho a téhož státu nepojí žádné vzájemné sympatie, žádné vzpomínky na staletí svornosti a velikosti, žádné historické svazky..." Vídeňská vláda ale usilovala o to, aby Rakousko vnitřně sjednotila a aby „vypěstovala z různorodých součástí jediný celek". Vláda „připouští, aby Němci zůstali Němci, Češi Čechy, Italové Italy", a ponechává Maďarům, aby „celým svým bytím zůstali Maďary", ale chce, aby všechny tyto národnosti našly společné soustředění v lásce k rakouské vlasti a dynastii." Hlavními sjednocujícími činiteli habsburské monarchie bylo úřednictvo a armáda. Syn Františka I. Ferdinand I. byl slabomyslný a nebyl schopen vykonávat ani běžné reprezentační povinnosti. V duchu zásad legitimity moci však v roce 1835 nastoupil na trůn jako český král ***Ferdinand V.*** Vládla za něj regentská rada. V regentské radě zasedal jeho strýc arcivévoda Ludvík, kníže Metternich a hrabě František Antonín Kolovrat - Libštejnský. Následující celý rozhodovací proces v monarchii byl ovlivňován neustálými spory Metternicha a Kolovrata. Metternichova zahraniční politika přepínala finanční možnosti Rakouska a Kolovrat se naopak snažil o jeho hospodářské posílení.

Bratr Ferdinanda I. - František Karel - se v roce 1830 stal otcem Františka Josefa I. V roce 1848 se arcivévoda František Karel vzdal trůnu ve prospěch svého syna Františka Josefa I.

František Josef I. nastoupil na rakouský trůn ve svých 18 letech. Ve svých 23 letech se hluboce zamiloval do půvabné Alžběty. Poprvé ji uviděl v polovině srpna 1853 v rakouském Ischlu. Patnáctiletá dcera bavorského vévody Maxmiliána, dlouhovlasá, půvabná a štíhlounká dívenka, jej docela okouzlila. Měl si původně vzít její starší sestru Helenu, ale on chtěl jen Alžbětu, zvanou Sissi. Na rakouském císařském dvoře ve Vídni se však Sissi odmítala podřizovat dvornímu ceremoniálu, neměla ráda tchyni Žofii a postupně se manželství úplně odcizila. Po několika desítkách let o tom napsala s trpkostí: „Manželství je nesmyslným zařízením. Patnáctileté dítě je prodáno a učiní slib, kterému nerozumí a kterého pak třicet i více let lituje a nemůže se ho zprostit." Měli spolu čtyři děti, 3 dcery (Žofii, Gizelu a Marii Valerii) a jednoho syna. Syn Rudolf dostával vskutku spartánskou výchovu. Po údajné nevěře Františka Josefa I. se manželé duševně i fyzicky rozešli v roce 1860. Od té doby Alžběta jen cestovala. Výborně jezdila na koni, ráda cvičila, dbala úzkostlivě o své nádherné bohaté vlasy a o svoji štíhlou a pružnou postavu. Měla v oblibě literaturu a psala básně.

Následník trůnu Rudolf byl liberální, uvědomoval si potřebu reforem v habsburské monarchii. Protože mu však nebylo umožněno své představy realizovat, propadal depresím a drogám. Své problémy vyřešil 30.ledna 1889, kdy na loveckém zámečku Mayerlingu zastřelil sebe a předtím svou sedmnáctiletou milenku Mary Vetserovu. Rudolfova smrt byla pro jeho rodiče zdrcující ranou. O deset let později dne 9.září 1898 císařovna Alžběta podlehla ve švýcarské Ženevě vražednému útoku, kdy ji probodl pilníkem poblázněný anarchista Luigi Lucheni. Zdrcený císař prohlásil: „Neumíte si představit, jak jsem tuto ženu miloval..."

Během svého života císař František Josef I. zažil mnoho krušných chvil, bolestí i zklamání. Byly to prohrané bitvy, např. v roce 1859, kdy bylo Rakousko poraženo koalicí Piemontu - Sardinie a Francie u Solferina, v bitvě tak strašné, že se tato bitva stala popudem k založení Červeného kříže. V roce 1860 následovala v Itálii další povstání, která smetla vládu vedlejších habsburských linií. V roce 1866 došlo k porážce rakouského vojska Pruskem u Hradce Králové. V roce 1867 si Uhersko na císaři vynutilo dualistické vyrovnání. V tomtéž roce byl v červnu zastřelen jeho bratr Maxmilián, mexický císař, popravený vojáky prezidenta Benita Juareze. (Vztahům mezi Německem, Rakouskem a českými zeměmi ve druhé polovině 19. století budeme věnovat článek v příštích HN.) V Sarajevu dne 28.června 1914 byl zastřelen následník trůnu František Ferdinand d' Este se svojí chotí Žofií, rodem Chotkovou. Smrt synovce byla další rána do srdce Františka Josefa I. S vyhlášením války František Josef I. váhal, ale nakonec v srpnu 1914 prohlásil: „Když už musí monarchie zaniknout, tak alespoň důstojně."

František Josef I. zemřel na zápal plic po deváté hodině večer dne 21.listopadu 1916 na zámku Schönbrunn ve Vídni. Šestaosmdesátiletý monarcha vládl bez dvou dnů 68 let a s jeho jménem byly spojeny prožitky lidí dvou století, na jehož počátku stála habsburská říše jako relativně pevný celek, na konci se pak blížil rozklad „středoevropského habsburského domu", o jehož obyvatelnost a pevnost se František Josef I. celý život úporně a marně snažil. Po jeho smrti nastoupil na rakouský trůn Karel I. a na něm setrval do roku 1918. Dne 28.října 1918 došlo k vyhlášení samostatného Československa. - Českým zemím v průběhu druhého tisíciletí vládlo 397 roků celkem 20 panovníků z rodu Habsburků.

Alena Kulheimová, Česká republika

The Possibility of a No-excuse Sunday

From a church bulletin comes this announcement: "To make it possible for everyone to attend Sunday school and church next Sunday we will have a special No Excuse Sunday.

Cots will be placed in the foyer for those who say, 'Sunday is my only day to sleep in.'

Murine will be available for those who have red eyes from watching television too late on Saturday night.

We will have steel helmets for those who say, 'The roof will cave in if I ever come to Sunday school and church.'

Blankets will be furnished for those who say the church is too cold, and fans for those who think it is too hot.

We will have hearing aids for those who say the pastor speaks too softly, and cotton for those who say the pastor preaches too loudly.

Score cards will be available for those who wish to list all of the hypocrites present.

Some relatives will be in attendance for those who like to go visiting on Sundays.

There will be TV dinners for those who can't go to church and cook dinner the same day.

One section will be devoted to trees and grass for those who like to see God in nature.

Finally, the sanctuary will be decorated with both Christmas poinsettias and Easter lilies for those who have never seen the church without them."

What's your excuse?

No, no, not just for church. I mean, when Jesus says to you, quite clearly, "Follow me."

You know that he has called you, and does call you, and will call you and say to you, when you experience the urge to go back to old habits of sin, "Follow me."

Boylan Central Catholic High School in Rockford hosts an annual concert involving drum and bugle corps from various parts of the country. It is always an impressive event to see the precision of movement and to hear the cadence of the music.

What you rarely see, and hear, are the hours and hours of practice, over and over again, to achieve whatever level of perfection may be attainable. The practices are so incessant they border on irritation at the constant repetition of what always sounds the same.

All those involved are so committed to what they do - who must be committed - that they are willing to give up their time, their homes, their families and whatever would hold them back from their desire for excellence.

It is in their performance that they truly achieve, they become who they practice to be.

Jesus is shown in the Gospel to be single-minded on his journey to Jerusalem where he will unequivocally give his life for you. The idea is that Jesus is going somewhere and he wants you to follow him.

The Gospel gives three sketches of would-be followers.

First, "I will follow you wherever you go." Jesus cools his jets and reminds the follower that when you follow Jesus you will have to go beyond your personal comfort.

Second, when Jesus says, "Follow me," he gets an excuse and replies, "Let the dead bury the dead." Those who are focused on themselves and the things of the world are dead. The dead are those who look backward to the past, who look to the past so much that they can't see the future with the hope of faith. The kingdom of God is ahead of us, not behind us.

Third, Jesus calls another who says he will follow, that he wants to, but is not yet ready because of this or that. You know the type, "Let me do this or that, and then ...." But then doesn't come because there is always a this or a that. Jesus asks that you be single-minded in following him, more than the law, your own family; you must put your hand to the plow and not look back.

Is it possible to follow Jesus that way? Yes, but not alone.

If you remember that you follow Jesus, that he is always ahead of you, leading the way, then it is possible. Not easy. But possible.

"I will follow you wherever you may go."

What's in your excuse?

by Father John Slampak, STL
Chairman of the Liturgical Commission

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 2340 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 656 - 7472, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Rev. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA P. O. Box 508 576, Cicero, IL 60804. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 40.00 USD, Canada letecky 40.00 USD, Cizina letecky 55.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

E pluribus unum

There are 2 historical events which occurred during the month of November which led to the creation of two popular patriotic holidays.

Chronologically, the oldest traditional celebration is based on the historical event which took place in the fall of 1621, a year after the Pilgrims, a splinter group of English Protestants sailed aboard the Mayflower from the British harbor of Plymouth to the northeast shores of what was later called New England, to establish an independent religious colony. In contrast to the settlers of Jamestown, Virginia, the first permanent British colony in America which was made up of "gentlemen" unused and unwilling to work in the wilderness, most of the Plymouth colonists were yeoman farmers led by tough and able men. But hard work, a passion for liberty, and able leadership would not alone have brought the colony through its first harsh winter. It was friendly assistance of the neighboring Wampanoag Indians like Squanto and Samoset who gave the newcomers hands-on help in planting crops and building shelters that the settlers survived. The Indian chief Massasoit and the Pilgrim's leader Edward Winslow negotiated an important treaty with the help of Squanto who served as an English speaking interpreter. In the fall of 1621 the Pilgrims invited their Indian neighbors to a feast celebrating the first harvest. George Washington proclaimed the first national Thanksgiving Day on November 26, 1789, but it was not until 1863 that Abraham Lincoln made Thanksgiving an official annual holiday, to be commemorated on the last Thursday in November. Between 1939 and 1941, by proclamation of Franklin D. Roosevelt, the day was celebrated on the third Thursday in November, but then it was returned by act of Congress to the date set by Lincoln. Based on logical conjecture, traditional meal served at Thanksgiving table consists of roast turkey, sweet potatoes, cranberries, corn and pumpkin pie. The site of the Mayflower is still disputed since the so-called Plymouth Rock is quite unsuitable for ship landing.

Thanksgiving at Plymouth by Jennie Augusta-Brownscomne

The other November commemorative holiday is the once called Armistice Day, now called Veterans Day. On November 11, 1918 Germany signed an armistice treaty ending the World War I. The treaty was actually signed at 5:00 AM, but six hours later at the "eleventh hour of the eleventh day of the eleventh month", all fighting of the "last Great War" was supposed to have ended. The irony of that phrase is reflected in the title and the tragic end of the popular novel of Erich Maria Remarque "All Quiet on the Western Front."

For many years this day would be honored in this country as Armistice Day, but in 1954 it was changed to Veterans Day, a federal holiday honoring all Americans who have fought or served in the defense of the United States. The current and past members of the armed forces participate in colorful parades; wreaths are laid at war memorials, at the graves of fallen soldiers and especially at the tomb of the Unknown Soldier at the Arlington National Cemetery.

The poem written by Billy Rose best represents the solemn patriotic emotions felt by most US citizens. It is quoted here in an abbreviated version:

The Unknown Soldier

There's a graveyard near the White House
Where the Unknown Soldier lies,
And the flowers there are sprinkled
With the tears from mother's eyes.

I stood there not so long ago
With roses for the brave,
And suddenly I heard a voice
Speak from out the grave:

"I am the Unknown Soldier
And maybe I died in vain,
But if I were alive and my country called,
I'd do it all over again."

Tony Jandáček

Photo on back page:
The tomb of the Unknown Soldier at the Arlington National Cemetery in Washington D.C.

